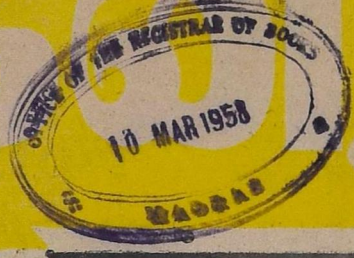

1076

1076
1-54

தேவநாடு

ஆசிரியர் ஓ கண்ணகாசன்

உள்நாடு (இலங்கை உட்பட) விலை 16 புதிய காசு வெள்நாடு 20 காசு அலுவலகம் : 'தேவநாடு' சென்னை-6.

மலர் 4 | சென்னை | 8-3-58 198378 | சனிக்கிழமை | இதழ் 34

தேவகோட்டையில் - தி. மு. க. மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள்

தேரோட்டம், பூச்சொரி விழாபோன்ற வைதீகத் திருநாட்களுக்கு மட்டுமே திரளாகக் கூடிப் பழக்கப்பட்ட செட்டிநாட்டு மக்கள், முதல் முறையாக கடந்த 22, 23-ம் தேதி எில் தேவகோட்டையில் நடைபெற்ற தி. மு. க. மாநாட்டுக்கு திரண்டு வந்திருந்தது அந்த மாநாட்டுக்கு முதல் வெற்றியாக அமைந்தது. ஐதீகச் சடங்களில் ஊறித் திளைத்திருக்கும் வயோதிகப் பெரியவர்கள் கூட நன்கொடை தந்து முன்வரிசையில் அமர்ந்திருந்த கூட்சி குறிப்பிடத்தக்கது.

காசியின் 'பெருமையையும், இராமேசுவரத்தின் 'மகிமை'யையும் தவிர வேறென்றையும் அறியாத செட்டிநாட்டு மகளிர், பெண்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டிருந்த பகுதியை நிரப்பிக் காட்டினார்கள்.

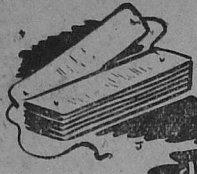
மாநாட்டுப் பந்தல் அமைப்பும் முகப்பலங்காரமும் மன்னர் காலத்து மானிகையைப்போல் வனப்பு மிக்கதாக அமைந்திருந்தது. ஒலி அமைப்பும் ஒளி விளக்குத் தோரணங்களும், தேவகோட்டைக்குள் ஒரு புதிய நகரம் உருப்பெற்றிருப்பதுபோலவே உறுத்தியது. அதை விளக்கும் படங்களே பக்கத்தில் இருப்பவை.

★ மாநாட்டு ஊர்வலம் - திறப்பாளர் இலட்சிய நடிகர் இராசேந்திரன், தலைவர் பேராசிரியர் அன்பழகன், மாநாட்டுச் செயலாளர் இராம வெள்ளையன்.

★ மாநாட்டுப் பந்தல் - தென்சங்கீற்று களான முகப்பலங்காரம்.

★ தலைவர்கள் புறநானூற்றுச் சித்திரங்களை விளக்கிக் காட்டியபோது குலப் பெருமையை எண்ணிப் பெருமூச்சுவிடும் தமிழ்ப் பெண்கள்.

M 211, N 547L
N 52, V 33

முதுரை விளக்கம் முருகு சுப்பிரமணியன்

உயிரினும் பெரிது மானம்!

பாம்பைக் கண்டு படையும் நடுங்கும்' என்பதுபழமொழி. எதிரிகளைத் தலைகால் தெரியாமல் அழித்தொழிக்கவல்ல படை வீரர்கள், கேவலம் கல்லாலோ கம்பாலோ கொன்று திடக்கூடிய பாம்பைக் கண்டு அஞ்சுவதேன்? மிகவும் சிக்கலான கேள்வி. உயிரைப் பணயம் வைத்துவிட்டுப் போர்க்களத்தில் குதிக்கும் நெஞ்சுரம் படைத்த வீரர்களையே பாம்பு குலைநடுங்க வைத்து விடுகிறது. காரணமென்ன?

உயிரின் மீதுள்ள ஆசைதான் இந்த அச்சத்திற்குக் காரணம். படை வீரர்களுக்குக் கூட வா உயிரின் மீது ஆசை உண்டு என்று கேட்பீர்கள். ஆம் உயிரை நாட்டிற்காக ஈடவல்ல போர் வீரர்களுக்கும் தங்கள் உயிரின் மீது கிறைய ஆசை உண்டு.

ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் உயிர் வெல்லக்கூடியது. தன் உயிரைப் பெரிதென்று கருதாத மனிதர்களையே, ஏன் உயிர்ப் பிராணிகளையே காணமுடியாது! நமக்கு உயிர் பெரிது! யானைக்கு யானையின் உயிர் பெரிது. அதுபோலவே சிற்பிறைப்புகும், அதன் உயிர் அதற்குப் பெரிதுதான்!

தத்தம் உயிரைப் பெரிதென்று ஒவ்வொரு உயிர்ப் பிராணியும் மதிக்கின்ற காரணத்தினால்தான் உலகம் இயங்குகிறது. நாளும் முன்னேறுகிறதென்றாகூடச் சொல்லலாம். உயிரின் மீதுள்ள காதலை, ஆசையை அடிப்படை யாகக் கொண்டுதான் உலகம் நடந்து வருகிறது.

ஆகவே உயிருக்கு மிகப் பெரிய இடத்தை நாம் அளிக்கிறோம். நம் உயிரைப் போன்ற போல் போற்றுகிறோம். நூலாண்டு வாழ்வதென்படி என்று நூல் கண்டிப்படித்து உயிரை நீட்டித்துக் கொள்ள முயல்கிறோம். அன்றும் நாம் உழைப்பது அரைவயிற்றுச் சோற்றுக்காக என்று சொல்வதே உண்மை. அந்த அரைவயிற்றுச் சோறு நம் உயிர் உடலை விட்டுப் பிரியாது காக்கிறது - உடலை வளர்த்து உயிரையும் வளர்க்கிறது. ஆகவே நாம் உழைப்பதும் உண்பதும் நம் உயிரை முன்னிட்டுத்தான்!

எகிறிப் பாய்ந்து எதிரியை அழிப்பதும் இடர் புரியவரும் பகைவளை எதிர்ப்பதும் உயிரின் மீதுள்ள ஆசையாலேயே. வாழும் ஆசையாலேயே உயிர்கள் தங்களைக் காத்துக்கொள்ளத் துடிக்கின்றன. கடலில் வாழும் மீனுக்கும் இந்த ஆசை உண்டு; வானில் வட்டமிடும் புறவுக்கும் உயிர் சர்க்கரைக் கடடிதான்; நிலத்தில் ஊரும் பூச்சி புழுவுக்கும் உயிர் அப்படியே. தாயின் வயிற்றைவிட்டு வெளியே வந்து சில மாதங்

களே ஆன தவழும் குழந்தைக்குமட்டுமின்றிக் 'காடு வா வா' என்னும் 'விடு போ போ' என்னும் நிலையிலுள்ள சிழுவர்களுக்கும் உயிர் வெல்லமே.

சாவதற்கு யார்தான் விரும்புவார்கள்! உயிர் வாழவே எல்லோருக்கும் ஆசை. அதனால் தான் நமக்கு உயிரின்மீது இவ்வளவு பற்று இருக்கிறது!

உயிரின் அருமை பெருமைகளை இப்படியே விவரித்துக் கொண்டே போகலாம். ஆனால் இவ்வளவு மகத்துவம் வாய்ந்த உயிரையும்விடப் பெரியது ஒன்று இருக்கிறது. அது எது? தம்பி மார்களுள் தங்கைமார்களும் முக்கில் விரலை வைத்து யோசனைசெய்து பாருங்கள்.

கட்டி வெல்லமென்று நாம் ஒவ்வொருவரும் கருதுகிற உயிரைவிடப் பெரியது எது? அப்படி ஒன்று இருக்கமுடியுமா? உயிரைவிட உயர்ந்தது, பெரியது, மதிப்பு மிக்கது மானம். மானம் என்பது என்ன? தன் நிலையில் தாழாமையும் தாழ்வு வந்தால் வாழாமையுமே மானமென்ற தமிழ் நூல்கள் சொல்கின்றன. தமிழரின் சிறப்பான பண்பு மானம். 'பீடு பெறவில்' என்னும் ஆத்திசூடி வரி மானத்தை வலியுறுத்துகிறது.

மானம் உயிரைவிடப் பெரியது. மானத்தை இழந்து உயிர் வாழ்வது அவமானம். மானத்தைக் காக்க உயிர் தருவது சிறப்பு.

நம் ஓளவைப் பாட்டியின் முதுரையும் மானத்தை அழகாக வலியுறுத்துகிறது. மானம் பெரிதென்பதற்கு முதுரைப் பாட்டு காட்டும் உவமை மிகப் பொருத்தமானது.

இப்போது அந்த முதுரைப் பாட்டைச் சொல்கிறேன்:

உற்ற இடத்தில் உயிர் வழங்கும் தன்மையோர் பற்றலரைக் கண்டால் பணிவரோ - கற்றுண் பிளந்திறுவதல்லால் பெரும் பாரம் தாங்கின் தளர்ந்து வளையுமோ தான்.

முதுரைப் பாட்டை விளக்குவதற்கு முன்பு மானம் எத்தகையது என்பதைக் குறிச் சொல்கிற உவமை மூலம் காண்போம்.

தலையில் முடி இருக்கிறதல்லவா? அதற்கு நாம் எவ்வளவு சிங்காரம் செய்கிறோம்! மாதம் இரண்டு முறை சிகையலங்காரக் கடைக்குச் சென்று முடி திருத்திக்கொள்கிறோம். தலைமயிர் படிய வேண்டும் என்பதற்காகவும், காலையில் சீவிய கிராப்பு இரவு படுக்கும்வரையில் கலையாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகவும் தலைக்கு வகை வகையான தைலங்கள் உபயோகிக்கிறோம். கறு கறு வென்று முடி வளர்வதற்கும்

சொட்டை விழாமல் தலையிர் அடர்த்தியாக இருப்பதற்கும் நாம் செலுத்துகிற கவனம் அதிகம்! ஒரு நாளைக்கு நாம் எத்தனை முறை தலைவாரிக்கொள்கிறோம்! குறைந்தது ஐந்தாறு தடவையாவது இருக்கும். சட்டைப்பையில் சீப்பு வைத்திருப்பது இன்றைய நாகரிகம். தலை முடிக்கு அவ்வளவு மதிப்பு!

ஆனால் தலையில் இருக்கும் வரையில் தான் அந்த முடிக்கு மதிப்பு. தலையிலிருந்து கொட்டி விட்டால், வெட்டிவிட்டால் அந்த முடியின் கதியென்ன? தலையிலிருந்து கிழே விழுந்துவிட்ட முடியை மிகக்கேவலமாகக் கருதுகிறோம். தலையிர் கொட்டிக் கிடப்பதை யாரும் பொறுத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள். சட்டையில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தாலும் தாங்கமாட்டோம். தலையில் இருக்கும்வரை மிக உன்னதமானதாகக் கருதப்பட்ட முடி, கிழே விழுந்ததும் இவ்வளவு கேவலமானதாகிவிடுகிறது. மாந்தர் நிலையும் அதைப்போலத்தான். அவரவர்களின் நிலையை விட்டுத் தாழ்ந்தால் அவர்களை ஒரு காசுக்குக்கூட மதிக்கமாட்டார்கள்.

தலையில் இருக்கும் முடி போன்றது மானம். மாந்தர் தம் நிலையை, உயர்வைக் காத்துக் கொள்ளும் பண்பே மானம்.

இனி முதுரைக்கு வருவோம். முதுரை கற்றுணைச் சான்று காட்டுகிறது. கற்றுணை நம் குழந்தைகள் எல்லோருமே பார்த்திருப்பார்கள். கோயில்களில் பெரிய கற்றுணைகள் இருக்கும். ஆயிரக்கால் மண்டபங்களில் சிறுவர்கள் இருக்கையாலும் கட்டிப் பிடிக்கமுடியாத அளவு பெரிய தூண்கள் கட்டித் தட்டிப் பிடிக்கும்.

கற்றுண் வளையாது. கற்றுண் மீது பாரத்தை ஏற்றுகிறார்கள். அது தாங்குகிறவரையில்தான் தாங்கும். அளவுக்கு மிஞ்சிப் பாரத்தை ஏற்றிவிட்டால் அது வளைந்து அதனைச் சுமக்காது. அதற்கு மாறாக நொறுங்கி விழுந்துவிடும்.

மானமுள்ளவர்களும் கற்றுணைப்போன்றவர்களே. அவர்கள் மானக்கேடு நேரிட்டால் உயிரை விட்டுவார்கள். உயிரைப் பெரிதாகக் கருதி அவமானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். பகைவர்களுக்குப் பணிந்து கொடுக்கும் பண்பை அவர்களிடம் காணமுடியாது. பெரும்பாரத்தை ஏற்றினால் கற்றுண் நொறுங்கி உடைந்துவிடுகிறதல்லவா? அதுபோன்றே பகைவர்களுக்குப் பணிவதை விட உயிரை விடுவது மேலென்னும் உறுதியே மானமுடைமை.

உற்ற இடத்தில் உயிர் வழங்கும் தன்மையோர் பற்றலரைக்

கண்டால் பணிவரோ? பணிய மாட்டார்கள்.

கற்றுண் பிளந்திறுவ தல்லால் பெரும் பாரம் தாங்கின் தளர்ந்து வளையுமோ? வளையாது.

மானத்தைப் பெரிதாக மதிப்பவர்கள், பகைவர்கள் முன்னே பணியமாட்டார்கள். அதுபோலவே கற்றுணும் பெரும் பாரத்தை ஏற்பதற்காக வளைந்து கொடுக்காது.

மானத்தைப் பெரிதென மதித்து உயிர் துறந்தவர் பலர். சேரமான் கணைக்கால் இரும் பொறை வரலாறு மானத்தின் பெருமையை உலகுள்ளவரும் பறைசாற்றும். சோழன் செங்கணை அவனை வஞ்சகமாகப் பிடித்துச் சிறை செய்தான். சேரமான் சிறைப் பிடித்துவிட்டோமென்று பெருமைப்பட்டான். சிறையில் வைத்து அவனைக் கொடுமைப்படுத்தினான். மாற்றினிடம் சிக்கிய புலவர் சேரமான் உண்மையை வாடினார். தண்ணீரும் அருந்தவில்லை அவர். நா வறண்டது. உயிரின்மீது ஆசையால் சிறைக் காவலனிடம் தண்ணீர் கேட்டார். தண்ணீர் கொண்டு வரக் காலம் தாழ்த்தினான் காவலர். அதைப் பொறுத்துக்கொள்வாரா அப்பெருந்தகை!

'தண்ணீர்! வஞ்சகர் வாழும் சோழநாட்டுத் தண்ணீர்! இந்நீரைக் குடித்து என் உயிரைக் காக்கவா? நான் எவ்வளவு தாழ்ந்துவிட்டேன்?' என்று பொருமுகிறார். 'சாவே வா! என்னைத் தழுவிக்கொள்' என்று அழைத்து இறந்து விழுகிறார். உயிரினும் மானம் பெரிது என்பதற்குச் சேரமான் இலக்கியமாகத் திகழ்கிறார்.

உயிர் பெரிதா மானம்பெரிதா என்னும் போராட்டத்தில் மென்மை உள்ளம் கொண்டவர்கள் தோற்றுவிடுவார்கள். உயிரின் மீதுள்ள ஆசை வயப்பட்டு மானத்தைப் பயணம் வைத்து விடுவார்கள்? கேவலத்தையும் அவமானத்தையும் பொறுத்துக் கொண்டு உயிர் வாழும் 'பிச்சைக்காரப் பிழைப்பு' அவர்களுக்கு ஒத்துப் போய்விடும்.

ஆனால் உரமான உள்ளம் கொண்டவர்கள் மானத்தைப் பெரிதெனப் போற்றுவார்கள். உயிரை இழக்க வேண்டிய அவசியம் வந்தாலும் மானத்தின் பக்கமே சார்ந்து நிற்பார்கள். அவர்களுக்கு உயிர் பெரிதன்று; மானமே, புகழே பெரிது! உலகில் என்றும் நிலைத்து நிற்பவை மானமும் புகழும் என்பதை உணர்ந்தவர்கள் அவர்கள்.

(மலையா வாணொலியின்தமிழ்ப் பள்ளிப் பகுதியில் 31-1-58ல் ஒளிபரப்பப்பட்டது.)

“போற்றுபவர் போற்றட்டும்; புழுதி வாரித்
தூற்றுபவர் தூற்றட்டும்; தொடர்ந்து செல்வேன்
ஏற்றதொரு கருத்தை என(து) உள்ளம் என்ருல்
எடுத்துரைப்பேன் எவர்வரினும் தில்லேன்: அஞ்சேன் !”

எண்ணம்

மலர் 4 || 8-3-58 || இதழ் 34

மதுரை மாநாடு- மந்திரிகளுக்கு அழைப்பு!

அரசியல் செல்வாக்கும், அதிக விற்பனையும் கொண்ட தேசியத் தினசரி இதழ்கள் எவ்வளவுதான் இருட்டடிப்புச் செய்தாலும், கழகத்தின் சக்தி, கொள்கை, திட்டம்-இவைகள் தெரியவேண்டிய இடத்திற்கு, புவனேசுவரிய செவிகளுக்கு எட்டிக்கொண்டு வருகின்றன. இலட்சக்கணக்கில் மக்கள் கூடி இரண்டு மூன்று நாட்கள் தங்கி வீடுதிரும்பும் தமிழகத்தின் அரசியல் நிகழ்ச்சிகள் இந்த நாட்டின் தின இதழ்களால் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. தென்னாட்டின் மக்கள் சக்தியைத் திரட்டி வைத்துக்கொண்டிருக்கும் மிகப் பெரிய தமிழ்த் தலைவர்களின் கருத்துக்கள் உதாசீனம் செய்யப்படுகின்றன. குறிப்பாக, கடந்த நான்கு திங்கள்களாக மாவட்டந்தோறும் தி. மு. கழகத்தின் மாநாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. திருவண்ணாமலை, நாகர்கோவில், சேலம்-வேலூர், தேவகோட்டை ஆகிய இடங்களில் மாவட்ட ரீதியாக மாநாடுகள் நடந்து முடிந்திருக்கின்றன. மாநாட்டுக்கு மாநாடு, சிறப்பும் ஆதரவும் பெருக்கிக்கொண்டு இருப்பதாகவே மக்கள் தீர்மானிக்கிறார்கள். உண்மையும் அதுதான்.

திருவண்ணாமலையில் ஆண்டுக்கொருமுறை நடைபெறும் ‘லட்சதீப’த் திற்கு தமிழகத்தின் பல பாசங்களிலிருந்தெல்லாம் பத்தர்கள் வருவார்கள். அந்த விழாக் கூட்டத்தையும் மீச்சி, பதின்மடங்கு அளவில் பெருக்கிக் காட்டி வெற்றிக்கொடியை நாட்டியது திருவண்ணாமலை மாநாடு. ஆண்டுக் கொருமுறை ரோமாபுரியில் போப்பாண்டவரைத் ‘தரிசிக்க’ லட்சோபலட்ச மக்கள் கூடும்போதெல்லாம் தமிழ்நாட்டின் தேசியப் பத்திரிகைகள் அந்தக் காட்சியைப் படம்பிடித்துப் போட்டு, ‘இது சுயமரியாதைக் கட்சிக்கு அறை கூவல்’ என்று எழுதுவதுண்டு. ஆனால், இரண்டு மாதங்களுக்குமுன் நடந்து முடிந்த திருவண்ணாமலை மாநாடு - அறைகூவல் விடுத்தவரும் ‘பக்திப் பரவசங்களுக்கு தகுந்த பாடத்தைக் கற்பித்தது.

தமிழகத்தின் தென்கோடியில் நடைபெற்ற நான்கில் மாநாடு மழையில் தொடங்கி மழையோடு முடிந்தது. பெரு மழையால் மாநாட்டுப் பந்தல் ஆட்டம் கண்டபோதும், தண்ணீர் பெருகி பந்தலைக் குளமாக்கியபோதும் இரண்டுமணி நேரம் பொதுமக்கள் நின்றுகொண்டே அன்ன அளவர்கள் அரிய சொற்பொழிவினை கேட்டார்கள். அன்று பாய்ந்த புதிய இரத்தம், தமிழர் நெஞ்சில் நின்று நிலவும் ஜீவசக்தியாக இடம் பெற்றுவிட்டது.

அடுத்து சேலத்திலே மாநாடு கூடியது; அதற்கடுத்தாற்போல் தேவ கோட்டையில் நடைபெற்றது.

‘மாதத்திற்கு இரண்டு மாநாடுகள் நடத்துகிறார்கள்; அப்படி இருந்தும் மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் கூடுகிறார்களே’ என்று தமிழகத்து அமைச்சர்கள் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள்.

‘மாநாடுகளில் வேஷம் போட்டு ஆடுகிறார்கள்; அதனால் மக்கள் கூடு கிறார்கள்’ என்று முதன் முதலில் காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் தெரிவித்தார்கள். உண்மை அதுவல்ல என்பதை அரசியலாருக்குத் தெரிவிப்பதற்காக சேலம்-வேலூரில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் இரண்டு நாட்களிலும் நாடகமல்லாமல் மாநாட்டை நடத்திக்காட்டினோம். நன்கொடை நிங்கலாக மாநாட்டுப் பந்தலை மட்டும் பதினாலாயிரம் ரூபாய்க்குமேல் டிக்கட் விற்பனையாகியிருக்கிறது - நாடகமில்லை என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தும்!

தி. மு. கழக மாநாடுகளுக்கு மக்கள் கூடுவதற்குக் காரணம் நாடக மல்ல என்பதை சேலம்-வேலூர் மாநாட்டுக்குப் பிறகு உணர்ந்த காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் மற்றொரு புதிய காரணத்தைப் பிரகடனப்படுத்தினார்கள். நாட்டின் பிரபலனத்தைக் காட்டிலும் நமது மாநாட்டு வெற்றிக்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதே அவர்களுக்கு பெரும்பணியாக இருக்கும்போது புதுப்புதுக் காரணங்களைத் தானே கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். என்ன அந்தப் புதுக் காரணம்? “தி. மு. கழக மாநாடுகளில் காங்கிரஸ் கட்சியையும் திட்டிப் பேசுகிறார்கள், அதனால் தான் கூட்டம் கூடுகிறது” என்பதை அமைச்சர்கள் கூறும் காரணம். இந்தப் பிரச்சினையில் தி. மு. கழகம் சம்பந்தப்படாமல் இப்படி ஒரு சந்தர்ப்பத்தை வேறொரு கட்சி சந்தித்திருக்குமானால், அவர்கள், அமைச்சர்களின் கூற்றுக்கு என்ன பதில் சொல்லுவார்கள்?

ஒரு நாட்டை ஆளுகிற சர்க்காரையும், அதன் கட்சியையும் திட்டுவதைத்தான் அந்த நாட்டு மக்கள் விரும்புகிறார்கள் என்று அந்த சர்க்காரின் அமைச்சர்களே கூறுகிறார்கள் என்றால், அந்த சர்க்கார் சுரணையுள்ள சர்க்காராக இருந்தால் தொடர்ந்து ஆட்சியை நடத்தலாமா?

—என்று அவர்கள் கேட்பார்கள். இவ்வாறு கேட்கக்கூடியவர்களுக்கு வாப்புக் கிடைக்கவில்லையே தவிர, கேட்பது தவறல்ல! அதுதான் பதில்! ஆனால் தி. மு. கழகம் அப்படிக் கேட்பதுகூட கண்ணியக்குறைவாகி விடுமோ என்று ஐயப்படுகின்றது. அதற்குப் பதிலாக, தி. மு. கழக மாநாடுகளுக்கு மக்கள் வெள்ளம்போல் திரண்டு வருவதற்கு என்ன காரணம் என்பதை மந்திரிகளுக்கு மெய்ப்பித்துக் காட்டினிடத் துடிக்கிறது. மக்களை, சேவிக் கிளிய ஓசை கேட்கும், காட்டுப் பறவைகளாகவோ, ஆட்டும்நதை களாகவோ கருதுவது மாபெரும் குற்றம் என்பதை அமைச்சர்களுக்கு உணர்த்த விரும்புகிறது. அதற்காகத்தான், அண்மையில் நடந்துமுடிந்த தேவகோட்டை மாநாட்டில், தென்னாட்டின் தனிப்பெருந் தலைவரும், தி. மு. கழகத்தின் வழிகாட்டியுமான அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சென்னை அரசியலாருக்கு அழைப்பிதழ் விடுத்தார்கள். வேடங்கண்டு மயங்கியோ, வெல்லச் சொல் கேட்டு கருத்தை இழந்தோ தான் மக்கள் திரள்கிறார்கள் என்று கணக்குப் போடும் அமைச்சர்கள் தி. மு. க மாநாட்டிற்கு ஒருமுறை வந்து பார்க்கட்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். தேவகோட்டையில் விடுத்த அண்ணா அவர்களின் அழைப்பை அமைச்சர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இது சரியான நேரம். இத்திங்கள் 8, 9 தேதிகளில் மதுரை மாவட்டத்தின் தி. மு. கழக மாநாடு பழனியில் நடைபெறுகிறது. வ. கு. தலைவர் எஸ். முத்து அவர்கள் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் சிறப்பாகச் செய்துமுடித்திருக்கிறார். அறிவுப் படலையும், ஆற்றல் படலையும் திரட்டி, திருவண்ணாமலையில் ‘லட்ச தீபத்தைத் தோற்கடித்த தி. மு. கழகம், ‘பழனி தைப்பூச’த்தை முறியடிக்கத் தயாராக இருக்கிறது. வெற்றி யாருக்கு, அதற்கான காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்பும் கனம் அமைச்சர்களை எங்கள் மாநாட்டுக்கு வரும் படி அழைக்கிறோம். மக்கள் நிலை அறிய மந்திரிகள் மாறுவேட மிட்டு வந்ததாக தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. ஒருவேளை மந்திரிகள் தி. மு. க. மாநாட்டுக்கு வர வெட்கப்பட்டால் வேடமிட்டுக்கூட வரலாம்.

கண்ணியமாக அழைக்கிறோம்:—

கனம் அமைச்சர்களே, பழனி மாநாட்டுக்கு வருகை தாருங்கள். முன்னேறும் படைவீரர், எந்தாலும் மறக்கவொண்ணு செயல்வீரர் மதுரை முத்து அவர்களின் பொன்னான மேற்பார்வையின் கீழ் மாநாடு பழனியில் நடைபெறுகிறது. எல்லாக் கட்சிகளையும் மதிப்பதாகக் கூறிக்கொள்ளும் தீங்கம், எங்கள் மாநாட்டையும் ஒருமுறை கானக்கூடாதா?

‘உதய சூரியன்’ கழகத் தேர்தல் சின்னமாயிற்று!

தி. மு. கழகம் கடந்த 1957-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில், மாநிலத்தில் பதிவான மொத்த வாக்குகளில் 10.56 சதவிகிதம் வாக்குகள் பெற்றிருப்பதாகத் தேர்தல் கமிஷன் கணக்கிட்டு அதன் அடிப்படையில் மாநிலக் கட்சி என்ற அங்கீகாரம் தந்துள்ளது.

இதில், ‘டெபாசிட்’ தொகை இழந்தவர்களின் வாக்குகள் சேர்க்கப்படவில்லை;

சில கட்சியினர், அங்கீகாரம் பெறவேண்டும் என்பதற்காக, தங்களுக்கு ஆதரவு இல்லாத தொகுதிகளில் எல்லாம் அபேட்சகர்களை நிறுத்தி அதனாலும், அங்கீகாரத்திற்குத் தேவையான குறைந்தபட்சமான 3 சதவிகித வாக்குகளைப் பெற முயற்சித்தனர் என்றும், அதனாலேயே ‘டெபாசிட்’ இழந்தவர்களின் வாக்குகள் அங்கீகாரத்திற்குக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்றும் தேர்தல் கமிஷன் கூறியிருக்கிறது.

புதிதாக அங்கீகாரம் பெறுகிற கட்சிகளில், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்து தி. மு. கழகத்திற்கு மட்டுமே அங்கீகாரம் கிடைத்துள்ளது.

அகில இந்திய சோஷலிஸ்டுக் கட்சி, அகில பாரத இந்து மகாசபை என்ற இரு கட்சிகளும், அகில இந்தியக் கட்சிகள் என்ற அங்கீகாரம் கோரின; ஆனால் அவற்றிற்குக் கிடைக்கவில்லை.

சோஷலிஸ்டுக் கட்சிக்கு உத்தரப்பிரதேசம், மணிப்பூர் மாநிலங்களிலும், இந்துமகா சபைக்கு டெல்லியிலும் மாநிலக் கட்சிகள் என்ற அங்கீகாரம் மட்டுமே தரப்பட்டிருக்கின்றன.

பம்பாயில், மகாஜனரத் ஜனதா பீஷித், கேரளத்தில் இந்திய யூனியன்: முஸ்லிம் லீக், இமாசலப் பிரதேசத்தில் ஐக்கிய சுயேச்சை முன்னணி ஆகிய கட்சிகளுக்குப் புதிதாக மாநிலக் கட்சி என்ற அங்கீகாரம் பெற்றிருந்த சுமார் 10 கட்சிகள், அங்கீகாரம் இழந்துவிட்டன.

அகில இந்தியக் கட்சிகளாக காங்கிரஸ், பி. சோ., ஜனசப, கம்யூனிஸ்டு ஆகிய கட்சிகள் ஏற்கனவே பெற்றுள்ள அங்கீகாரம், இம்முறையும் அவற்றிற்குத் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

சில புதிய தமிழ்ச் சொற்கள்

சில ஆங்கிலச் சொற்களுக்குப் பொருத்தமான தமிழ்ச் சொல் கிடைக்காததினால் என் நண்பர் சிலருடன் கலந்துலோசித்துச் சில புதிய தமிழ்ச் சொற்களைக் கற்பித்திருக்கிறேன். அவற்றுள் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். தமிழன்பர்கள் யோசித்து அவர்கள் அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்தால், எனக்கு இயற்கையாகவே இதன் கண் உள் ஊக்கம் இன்னும் அதிகமாகும்.

1. Abattoire. இது ஒரு பிரஞ்சு சொல். ஆங்கிலத்தில் Public slaughter house என்று வழங்கப்படுகிறது. இதைத் தமிழில் 'வேட்டுக் களம்' என்றால் பொருந்தமா?
2. Abscess என்பதற்குத் தமிழில் 'கட்டி' என்று இலேசாகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆங்கில அகராதியில் இதற்கு Collection of pus formed in a cavity of the body என்று பொருள் காணப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு 'செழக்கடு' என்று பொருள் சொல்லலாமா?

3. Critic என்னும் சொல்லுக்கு ஆங்கிலத்தில் one who pronounces judgement; censor; judge of literary or artistic works; one skilled in textual criticism, என்று பொருள் காணப்பட்டிருக்கிறது. இதனைக் 'குற்ற நற்றெரிவான்' எனத் தமிழில் கூறலாமா?

4. Cynic என்னுஞ் சொல்லுக்கு sneering fault-finder என்று பொருள் கூறுகிறார்கள். தமிழில் 'பழிகுறும்பன்' எனக் கூறலாமா?

5. Slum என்னுஞ் சொல்லைச் சேரி என்று தமிழில் எழுதுவது பெரு வழக்காயிருக்கிறது. 'சேரி' என்னுஞ் சொல் சேர்-இ எனச் 'சேரி' என்னும் பகுதியையும் 'இ' என்னும் வீகுதியையும் கொண்ட ஒரு பெயர்ப் பகுபதமாகும். சேரி என்னுஞ் சொல் காரணப் பெயர் என்பதனை மறந்து அதை இடு குறிப் பெயராகக் கொண்டு, 'இழி சிளர் வாழும் இடம்' எனப் பொருள் கொள்வது தவறு. கிழைச்சேரி மேலைச்சேரியென்று மக்கள் கிழக்கேயும், மேற்கேயும் வாழியிடம் என அத்தொடர்கள் குறிக்கவில்லையா? பார்ப்பனச்சேரி, ஏணிச்சேரி, என்னுஞ் தொடர்கள் தமிழ் நூல்களில் தொற்று தொடர் பெயர் வரவில்லையா? மேற்குடையவற்றை மனதில் கொண்டு Slum என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லை 'கழிசேரி' என்று ஏன் தமிழில் மொழி பெயர்க்கக்கூடாது?

6. Evil genius என்பதைக் 'கெடுமதியாளன்' என மொழி பெயர்க்கலாமா?

7. Quisling என்னுஞ் சொல் இரண்டாம் உலகப் போட்டுக்குப்பின் வெளியான ஆங்கில அகராதியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் பொருள் தன்னுட்டுக்கு விரோதமாக எதிரிகளுக்கு உதவு சொல்லி தன்னுட்டைப் பகைவருக்குக் காட்டிக் கொடுப்பவன் என்பதாம். இவனைத்தான் 'கிழறுப்பான்' என்ற தமிழ் நூல்கள் கூறும். Quisling என்பது ஒரு மனிதன் பெயர். நம் நாட்டுச் சரித்திரத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு மனிதன் பெயராலேயே அச்சொல்லுக்குப் பொருளாக "மீர்ஜாபர்" அல்லது "பூர்ணய்யா" என்று ஏன் தமிழில் சொல்லலாகாது.

8. Under ground water அல்லது ground water என்பவற்றை

'நிலநீர்' என்று சொல்லலாம். ஆயினும் 737-ஆம் குறளுரையில் பரிமேலழகர் 'கிழநீர்' என்றும் 'மேல்நீர்' என்றும் குறிப்பிடுகிறார். ஆகையால் மேற்காட்டிய ஆங்கிலத் தொடர்களுக்குக் 'கிழநீர்' என்று பொருள் கொள்வது பொருத்தமாகக் காண்கிறது.

நான் கட்டுரை எழுதும் முயற்சிகள் என்னுடைய வழிகள் நேரான வழிகளா என்பதைக் கேட்டறிய அண்மையில் ஆங்கிலமும், தமிழும் நன்கு பயின்ற பேராசிரியர் ஒருவரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது அவர் struggle for existence என்னும் ஆங்கிலத் தொடருக்கு 'உய்யப் பிணக்கம்' (கம்ப. பால், கார்முக) என்னும் தமிழ்த் தொடர் எவ்வளவு பொருத்தமாக அமைந்திருக்கின்றது பாருங்கள் என்று சொன்னார்.

இதுகாறும் கூறப்பெற்ற ஆங்கிலச் சொற்களுக்குக் கொண்ட

தமிழின் தனிச் சிறப்பு

ஒவ்வொரு மொழியும் தனக்கே உரியதும் தனிச் சிறப்புடையது மான மரபுச் சொற்களைக் கொண்டிருக்கிறது. அச்சொற்களை அயல் மொழியில் மொழிபெயர்த்தல் எளிதில் இயல்வதன்று. அத்தகைய சொற்களை ஆங்கிலத்தில் Idiom என்பர். அதற்கு, Language of a people or country, Specific character of this; form of expression peculiar to a language என்று ஆக்சுபோர்ட் ஆங்கில அகராதி பொருள் கூறுகின்றது. Idiom என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு நேரான தமிழ்ச்சொல் 'மரபு', தவிர 'பழகு தமிழ்' என்று அதனை ஆள்வாமா? 'மரபு'; என்னும் சொற்பொருளைக் காட்டிலும் பின்னதின் சொற்பொருள் எளிதில் எவர்க்கும் விளங்குவதாயிருக்கின்றது. "பழகு தமிழ்ச் சொல்லருமை நாலிரண்டில்" என்னும் ஓளவையார் வாக்கும் இதனை வலியுறுத்தும்.

மும் இராது. தமிழ்வளமும் இராது; விறு விறுப் பற்றுச் சுவையின்றி இருக்கும்.

பழகு தமிழ் அகராதி வேண்டும்

ஒவ்வொரு ஆங்கிலச் சொல்லுக்கும் எத்தனை தமிழ் சொற்கள் உண்டோ அவையனைத்தையும் அகத்துக்கொண்ட ஆங்கில தமிழக ராதி ஒன்று நமக்கு முதன் முதலாகத் தேவை என்பதை நான் முன்னமையே குறிப்பிடுத்துள்ளேன். ஆங்கில மொழியில் உள்ள மரபுச் சொற்களையும் தொடர்க்களையும் கொண்ட எத்தனையோ அகராதிகள் ஆங்கில அறிஞர்களால் தொகுக்கப் பெற்று அச்சேறி வழக்கிலும் இருக்கின்றன. அது போலவே, தமிழ் மரபுச் சொற்கள் அல்லது பழகு தமிழ் சொற்கள் தொடர்கள் எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகக் காட்டி விடாமல் தொகுக்கப் பெற்ற தமிழ் அகராதி யொன்று இப்போது தமிழர்க்கு மிக மிக இன்றியமையாதது. பழகு தமிழ்ச் சொற்கள் அல்லது மரபுச் சொற்களின் தொகை தமிழ்மொழியில் இருப்பது போல எந்த மொழியிலும் இரா தென்பது என் துணிபு, இக்கருத்தை மனதில் கொண்டு பல ஆண்டுகளாய் முயன்று 15,000 தொடர்களை இந்நாள் வரையில் தொகுத்து வைத்துள்ளேன். அத்தொகுப்பிலிருந்து சிலவற்றை வாசகர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக கீழே தருகிறேன் :-

தமிழை வளர்ப்பது எப்படி ?

ஏ.வி. இராமன்

பொருள் பொருத்தமா பொருத்த மில்லையா என்பதனை வாசகர்கள் நடுகின்ற ஆராய்ந்து தெரிவிப்பார்களாயின் அவர்கள் தமிழ் மொழிக்குப் பெருந்தொண்டாற்றியவராவர்.

பொருத்தமான தமிழ்ச் சொல் எது ?

மேலும், கிழவரும் ஆங்கிலச் சொற்களுக்குச் சரியான தமிழ்ச் சொற்கள் எவையென்று வாசகர்கள் தெரிவித்தால் தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பேருதவியாயிருக்கும். 1. Optimist 2. Pessimist 3. Sentimentalist 4. Sex 5. Protected water supply. இத்தகைய சொற்களுக்குப் பொருத்தமான தமிழ்ச் சொற்களை வாசகர்கள் தெரிவித்தால் மேலும் சில அரிய ஆங்கிலச் சொற்களை எடுத்துக்காட்டப் பெரிதும் ஆவனாகியவையிருப்பேன்.

தமிழுக்கே கேடு விளைப்பவையான சில குறையடி மொழிபெயர்ப்புச் சொற்களையும் தொடர்களையும் எடுத்துக் காட்டினேன். எடுத்துக் காட்டிய எடுத்து நோக்கத்தையும் தெளிவாகத் தெரியப்படுத்தியுள்ளேன். அதே நோக்கத்துடன் இன்னொரு துணுக்குறஞ் செயலை எழுத விரும்புகிறேன். வாசகர்கள் மனனிக்கவேண்டும். ஒரு பத்திரிகை கொட்டையெழுத்துகள், "கிராமப் பஞ்சாயத்து அடிப்படையில் அபிவிருத்தி கவுன்சில்கள் நிறுவணம்" என அச்சிட்டிருக்கிறது. "நிறுவணம்" என்னும் தமிழ்ச் சொல்லைக் கண்ட - கேட்ட எத்தத் தமிழந்தான் வெட்கித் தலைகுனிய மாட்டான்? 'அமைப்பு' என்னும் பலருமறிந்த ஒரு சொல் கருதிய பொருளைக் காட்டவில்லையா? ஆர் அமர் வேலை செய்யப் பொழுதில்ல என்பதற்காக ஆராய்ச்சியும் அச்சமும் இல்லாமல் "நிறுவணம்" போன்ற சொற்களை படைக்காமல் தமிழன் நற்பெயரைக் காப்பாற்றும் படி குடந்தம்பட்டுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம் நாட்டார் எழுதுகின்ற - பேசுகின்ற ஆங்கில உரை நடையை 'இந்தியர் ஆங்கிலம்' என்று ஆங்கிலர் இழி நகை புரிகின்றனர். ஆங்கிலப் பேசுகின்ற - எழுதுகின்ற தமிழ் உரை நடையை வெள்ளைத் தமிழ் என்று நாம் நகைக்கின்றோம். அதன் காரணம் அவ்வம்மொழிக்கேற்ற மரபுச் சொற்களையோ, பழகு சொற்களையோ அறியாமல் அறிந்தவர்களைப் போல உடனடியாக மொழிப்படுத்தத் தொடங்குவதே யாம். அதனால், அவ்வம்மொழிகளின் தனிச்சிறப்பு, பெரிதும் குன்றிப் போவதோடு கருதிய பயனும் கைகாடாமற் போகின்றது. அறியார் கூறும் தமிழாலும் ஆங்கிலத்தாலும் நகைச்சுவையன்றே புறக்கின்றது! மேற்கூறியதிலிருந்து பேச்சாளரும் எழுத்தாளரும் தாம் எழுதும் மொழிக்குரிய மரபுக் களையோ; அல்லது பழகு சொற்களையோ ஐயந்திரிபற அறிந்திருந்தலோடு பழக்கத்திலும் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் தமிழ் தமிழாகும் இல்லாவிட்டால் கொப்புளித்த புண்ணில் கொழுமட்கள் சுத்தத்து போன்றிருக்கும். இப்பழக்கத்தாலன்றித் தமிழ் வளராது.

கொச்சைத் தமிழும் உரை நடையும்

சிலர் நாம் ஒருவருக்கொருவர் பேசப்போது பேசுகின்ற பேச்சு முறையையும், அப்போது ஆளப்படும் கொச்சை மொழிகளையும் தமிழ் உரைநடையிலும் கலக்கத் தெழுதித் தமிழ்மொழிக்கு 'முட்டு' விளைத்ததோடுமையாதது, பேசுவது போலவே எழுதவேண்டும் என வாதித்து வழக்காடிச் சாதிக்கிறார்கள். கருத்தைப் பிறர்க்கு விளக்குவதற்கு அத்தகைய பேச்சுப் பயன்படுவதல்லாமல் இலக்கிய நடைக்குச் சிறிதும்பொருத்தாது. கொச்சை மொழி உரை நடையைத் தமிழ் வளர்ச்சி என்று சொல்லி கொக்கிக்கவும் வெள்ளை வீசவுங்கூடாது. அந்நடையில் தமிழ்ப்பா

1. இலக்கணமே அறியாத ஒருவனை 'அவன் இலக்கணம் அறியான்' என இன்னொருவன் கூறுகின்றான். 'அவனுக்கு இலக்கணம் சுட்டுப்போட்டாலும் வரா'தென்பதில் எவ்வளவு வேகும் துணியும் இருக்கின்றன பாருங்கள்.

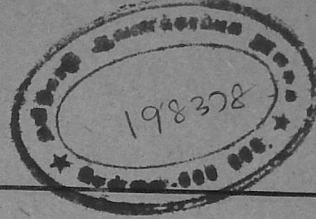
2. 'தலைநீர் கை வைத்தல்' இது பஸ்மாஸூர்ன் கதையிலிருந்துவந்த தொடர். ஒருவனை அழித்தொழித்தல் அல்லது நாசமாக்குதல் என்னும் பொருளைத் தர இத்தொடர் பயன்படுகிறது. "அதற்காக தாய் மொழியில் தீவிர இலக்கியப் பயிற்சியின் தலைநீர் கை வைக்க வேண்டுமா" என்று? எனத் 'தினமணி' கதிரும் எடுத்தாள்கிறது.

3. "நான் சொல்வதைத் தலைப்பில் கெட்டியாய் முடித்து கொள்" என்பது "நான் சொன்னதை மறவாமல் மனத்துக்கொள்" என்ற பொருளை அழுத்தமாய்த் தருகின்றது.

4. அவசரக்காரன், ஆத்திரக்காரன் இவர்தம் அவசரத்தையோ ஆத்திரத்தையோ சுட்டிக்காட்ட 'அவன் சுடக் குடித்தவன்' என்னுஞ் தொடரின் பிழையா ஆற்றலைப் பாருங்கள்!

5. ஒன்றையும் மிச்சமில்லாது அழித்தொழித்த ஒருவனை 'சுட்டுக் கொட்டை பரப்பிவிட்டான்' என்னும் தொடர் திறம்பட விளக்கி நிற்கின்றது. வென்ற வேந்தன் தோற்ற வேந்தன் நாட்டுக்கு எரி ஊட்டுதலும் அவர் விளைபுலங்களில் சுவடி அல்லது வெள் வரிகளை-விதைத்தலும் புறநூறு என்னுஞ் தொகை நூலால் அறியப்பட்ட செய்தி. இத்தொடரும் ஒரு கால் அவ்வழக்கினின்றே தோன்றி இருக்கலாம். பகைவனை இழிவு செய்தல்கூட இச்செய்தியால் புலனாகின்றது.

6. ஒருவன் இரவு பகலாக உழைத்து அவ்வுழைப்பின் பயனை மாத்திரம் அடையாத காலத்தில்

தி. பஞ்சாட்சரம்,
மண்டைத்தீவு, இலங்கை.

(ஆ) ஒவ்வோர் இனத்துக்கும் தத்தமக்கு என்று ஒரு சமயவழி இருந்துவருகிறது. எனவே எம் இனத்துக்கும் அது தேவை என்றால் பண்டைய காலத்தை ஆராய்ந்து நமக்குச் சொந்தமான கடவுள் கொள்கையை நிலைப்படுத்துதல் என்று என்றே கருதுகிறேன்.

(இ) ஆரியப் பழக்க வழக்கங்களையும் நாம் ஆதரிக்கவில்லை. தமிழ் வேதம், தமிழ் மறை அழிந்தே போயிற்று என்று கூறுகின்றனர். இதன் முடிவு தெரியவில்லை. இக்கடிதம் கிடைத்ததும் பதில் எழுதுங்கள்.

(ஆ) ஒவ்வொரு இனத்துக்கும் ஒரு சமய வாழ்வு என்பது இன்று உலகில் இல்லாத செய்தி. எடுத்துக்காட்டாக, ஐரோப்பியர் பெரும்பாலோர் ஆரிய இனத்தவர்களே. அவர்கள் கிரிஸ்தவ சமயம் வரும்வரை காட்டுமிராண்டிகளாகவே இருந்தனர். கிரிஸ்தவ சமயம் செமித்திய இனத்தவரான யூதரிடமிருந்து ஐரோப்பாவில் பரந்து, ஐரோப்பியர் சமய வாழ்வாக இன்று இயல்கின்றது.

கிரிஸ்து சமயம் தோற்றிய இடத்தில், அனரிமைக் கிழக்கு என்று ஐரோப்பியரால் குறிக்கப்படும் நம் அனரிமை மேலை உலகாகிய நடு உலகில், இன்று கிரிஸ்தவ சமயம் மிகுதி இல்லை. அந்த நடு உலகிலேயே அராபியரிடையே தோன்றிய இஸ்லாம் அங்கே கிட்டத்தட்ட நடு உலக இனம் முழுவதும் பரவி, அது கடந்தும் ஓரளவு எல்லைப் பரப்பியுள்ளது.

சின சப்பானிய, பர்மிய இலங்கை நாட்டவர்கள் பெரிதும் இந்தியத்துணைக் கண்டத்தில் தோன்றி இன தேச எல்லை கடந்து பரவிய புத்த சமயத்துக்கு உரியவர்கள்.

இன தேச எல்லை மிகுதி கடவாத இன்றைய சமயங்கள் இந்து சமயம் என்று கூறப்படும் சைவ, வைணவ, சமண சமயங்கள், யூதரிடம் யூத சமயம், சினைவின்கனி, பூரீயஸ கேறி, சப்பானின் ஷிந்தோ நெறி, பாரசீகனின் ஐரவந்திர நெறி ஆகியவையே.

இன்று உலகில் வாயும் சமயங்கள் எதுவும் ஆரிய இனத்தில் தோன்றியதில்லை. இந்தப் பேருண்மையை இந்தியர், தென் ஓட்டார், தமிழர் மறந்துவிடக்கூடாது.

உலகில் தோன்றிய சமயங்களெல்லாம் திராவிட இனத்தில் தோன்றிய சமயங்களே என்று கருதுகிறேன். ஏனெனில் சைவ, வைணவ சமயங்கள், ஆகியவை இன எல்லையோ, இனத்தின் நாகரிகப் பரப்பு எல்லையாகிய துணைக் கண்ட எல்லையோ முற்றிலும், கடவாத அகச் சமயங்கள். சமண சமயமும் அதுவே. ஆனால் அதுவும் புத்த சமயமும் தென் ஓட்டுத் திராவிட வாழ்வில் எழாமல் அதன் நாகரிக எல்லையாகிய கங்கை நாட்டில் பிறந்தவை.

பாரசீ மதம் ஆரியரிடம் பிறந்தது போலக் கருதப்பட்டாலும், புத்த சமண சமயங்களாப்போலவே ஆரிய எதிர்ப்புச் சமயமேயாகும். 'ஆரிய' என்ற பெயரே அவ்வினத்தாருக்கு

பன்மொழிப்புலவர் பதில் தருகிறார்

குப் பாரசிக நாட்டினர் வழங்கிய பெயர். அக்காட்டவர் திராவிடராதவாலேயே ஆரிய எதிர்ப்பில் துணைக் கண்டத்தை விஞ்சி மேற் சென்றிருந்தனர்.

கிரிஸ்தவ இஸ்லாம் சமடங்கள் செமித்திய இனம் என்று கூறப்படும் நடு மில இனத்தில் தோன்றியவை. இவ்வினம் திராவிட இனத்தொடர்புடையதென்றே அறிஞர் கருதுகின்றனர்—திருத்தந்தை ஹீராய் அது திராவிடப் பேரினத்தின் ஒரு கிளையே என்பார். வருங்காலம் இப்பேரின ஒருமைப் பாடு காட்டவல்லது.

சின சப்பானிய தனிச் சமயங்கள் சின சப்பானிய இனங்களுக்குரியவை. சின சப்பானிய இனங்கள் மங்கோலிய இனம் சார்ந்தவை என்று இன்று கருதப்படுவது தவறு—அவையும் திராவிடப் பேரினத்தவையே.

தமிழினம், திராவிட இனத்தைக் கென ஒரு மதம் உடையது என்பது மட்டுமல்ல, எல்லா உலக வேதங்களும், அதன் கிளை மதங்கள்தான். சமய ஒப்பீட்டாராய்ச்சி வருங்காலத்தில் இதைக் தெளிவுபடுத்தவல்லது.

எல்லாச் சமயங்களும் தமிழினத்தின் சமய வாழ்விலிருந்து கிளைத்தாலும், தமிழினம் எல்லா இனங்களும் தாண்டி அத்துறையில் முன்னேற்றிற்று. உலகில் தமிழர் சமய ஒளி பரவி, மற்ற நாடுகளில் ஒரு கோள்கை பரவுவதற்கு நெடுநான் முன்னரே, ஐயாயிர ஆறுபிர ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே திருவள்ளூர், தமிழினத்துக்கு ஒரு கடவுட் கொள்கை, ஒரு குலக் கொள்கை, ஓரினக் கொள்கை உருவாக்கித் தந்தார். தொடக்கத்தில் இத்தொல் அவர் நாத்திகர் என்றழைக்கப்பட்டு, உலக முன்னேறும் தோறும் அவர் ஏடு பொது உலக மறை ஆகி வருகிறது.

தமிழர்க்குச் சொந்தமான சமயம் திருவள்ளூர் சமயம், அதுவே உலக சமயங்களுக்கெல்லாம் வேர் முதல், வருங்கால உலகின் சமயமும் அதுவே.

நாம் முதல் வினாப் பிரிவு விளக்கத்தில் கூறிய வருங்கால உலகின் சமயமற்ற சமயம், வாழ்க்கைச் சமயம் வள்ளுவமே.

(இ) ஆரியப் பழக்க வழக்கங்கள் என்பது ஆரியர் இந்தியத்துணைக் கண்டத்துக்குள் கொண்டு

வந்த பழக்க வழக்கங்கள் அல்ல. திராவிட நாகரிகம் உலகெங்கும், தமிழினமெங்கும் கூட ஒரே சரி சமதளத்தில் பரவாமலிருந்த நிலையில், அதன் ஏற்றந்தாழ்வுகளால் ஏற்பட்ட தளர்ச்சிக் கூறுகளையாகும். ஆரிய இன வருகை திராவிட நாகரிகம் மிகுந்த பரவாத கூட திசையில் தாங்கி, அந்தந்திய பண்புகளை ஒரு ஆரிய நாகரிகமாக்கி வட ஆரியமிருந்து தென் திசை நோக்கிப் பரப்பி தென் திசையில் திய நச்சுப் பண்புகளை வளர்த்தன.

இனச் சார்பான ஆரிய நச்சுப் பண்புகள் இன்று தென் திசையிலேயே மிகுதியாகவும், ஆட்சிச் சார்பான நச்சுப் பண்புடன் வடதிசையிலுமே மிகுதியாய் இருப்பது காரணம். தென்னக விடுதலையும் தென் கிழக்காகிய விடுதலையும் ஆட்சி மாற்றி இந்நிலையை மாற்ற முடியும்.

தமிழ் வேதம், தமிழ் மறை என்று உண்டு என்றது உண்மையே. திருமந்திரம், தேவார திருவாசகங்கள், திருவாய்மொழி ஆகியவைமட்டுமன்றி, ஆரிய வேதம், பாரசீ வேதமாகிய ஜோந்தலஸ்தா, யூதவேதம், கிரிஸ்தவ வேதம், இஸ்லாமிய வேதமாகிய குரான் ஆகிய யாவும் அதன் வழி வந்த ஒளிகளே. இந்தகைய ஒரு வேதமிருந்து அழிந்ததென்று ஆசிரியர் மறைமலையடிகள் போன்றார் உய்த்துணர்ந்தனர். ஆனால் திருக்குறளும் அம்வேதத்தின் வழி வந்த மிகப் பழமையான வேதமென்றும் மட்டுமே அவர்கள் நம்பினர். ஆனால் திருக்குறள் என்று இன்று அழைக்கப்படும் முப்பால் தமிழ் வேதத்தின் கிளை சென்று, அதுதான் ஆதி தமிழர் வேதம், ஆதி உலக வேதமும் அதுதான். அதனை இயற்றியவர் இன்று திருவள்ளூர் என்ற புலவராகக் கருதப்படுகிறார்—உண்மையில் சைவர் சிவனென்றும், வைணவர் திருமாலென்றும், சமணர் ஆதிபகவர், கைலாசநாதர் என்றும், உலக மக்கள் கடவுள் என்றும் குறிப்பது இம்முப்பாற்பெருமானேயே. ஆதிபகவர் என்று அவர் தமக்குமுன் இருந்த ஒரு பெரியாரையோ, தம் ஆசிரியரையோ குறிக்காலும், அவர் காலமுதல் ஆதிபகவர் என்றும், பகவான் என்றும் உலகில் கருதப்பட்ட உலகப் புகழுகூடிய பெருமான் அவரே.

அவர் முப்பால்தான் தமிழிலக்கண ஏடுகளில் முதலாம் இலக்கணத்திற்குரிய மூல இலக்கணம்.

நாத்திகர் ஆதி நாத்திக நூல், சாங்கியர் ஆதி. சாங்கிய நூல் இதுவே.

'தமிழ் வேதம் அழிந்தே போயிற்று என்று கூறுகின்றனர்— முடிவு தெரியவில்லை!' என்று அங்கலாய்க்கும் கேள்வியாளர்க்குத்தான் இவை கூறுகிறேன், இன்றைய உலகம் இவற்றை இன்னும் திடமாக அறிய முடியவில்லை—வருங்காலம் விரைவில் அறியுமென்று நம்புகிறேன். ★

'சுதேசமீத்திரனு'க்கு அப்பாதுரையார் கடிதம்.

அன்புடையீர், வணக்கம்.

தங்கள் தினசரி பத்திரிகை, சுதேசமீத்திரன்—உள்ளூர் வெளியீடு, தேதி பிப்ரவரி 17—இதுழின் 3-ம் பக்கம் 5-6 பத்தி அடிப்பாகத்தில் 'தமிழ் வளர சமஸ்கிருதம் படியுங்கள்' கா. அப்பாதுரை வற்புறுத்தல்' என்ற தலைப்பில் வாலாஜாபாத் அரசினர் ஆதார்பள்ளியின் முத்தமிழ் விழாவில் பிப்ரவரி 10-ந்தேதி நான் பேசியதாக வந்த செய்தியைக் கண்டு பெரு வியப்படைந்தேன். தமிழ் வளர ஆயிர ஆண்டுகளாகப் பெருந் தடையாய் இருந்து வருவது சமஸ்கிருதம் என்றும் நிலையான கொள்கை உடையவன் என்ற முறையில் அதற்கு நோர்மாருன கருத்தை நான் பேசியதாக உங்கள் நிருபர் திரித்துக் கூறியதை உங்கள் பத்திரிகை பெரிய தலைப்பிட்டு எனக்கு எதிர்ப் பிரசாரமாக்கியிருப்பதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்க விரும்புகிறேன். என் பெயரால் நான் பேசியதாக அறிவிக்கப்பட்ட மற்ற வாசகங்களும் இதுபோலவே என் கருத்துக்கு விரோதமாக தமிழ்மொழியை அவமதிப்பதாகவே அமைந்துள்ளது.

பத்திரிகைகளின் நேர்மையையும் பொது ஒருங்கையும் முன்னிட்டும், தாங்களும் தங்கள் பத்திரிகையின் எழுத்தாளர்களும் நிருபர்களும் எவ்வளவு சமஸ்கிருதப் பற்றுடையவரானாலும் பிறப்பால் தமிழையே தாய் மொழியாகக் கொண்ட தமிழர் என்பதை முன்னிட்டும் இனி தங்கள் பத்திரிகையில் இத்தகைய பொய் திரித்தல் செய்திகளை வெளியிடாதிருக்கும்படியும் நிருபர் அத்தகைய செய்திகளை திரித்துப்பாதிருக்கும்படி கண்டிப்பீர்களென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் பிப்ரவரி 17-ந்தேதி வந்த தவறான செய்திக்குத் தங்கள் பத்திரிகையில் திருத்தமும் வருத்தமும் தெரிவிப்பீர்களென்றும் நம்புகிறேன்.

அன்பன்,
கா. அப்பாதுரை.

குஞ்சரக்கின் கதை

உள்ளே நிலைக்கொண்டிருக்கிற சிங்கம். சிங்கம் விலைக்கொண்டிருக்கிறது. சிங்கம் பெருமான், 'குஞ்சரம் குஞ்சரம்' என்று கூவிப் பார்த்தார். காற்றிலே அசைந்த மரக்கிளைகளின் சல சலப் பைத் தவிர வேறு சத்தம் இல்லை!

அமைதிக்கு ஒரு அற்புதமான சக்தி உண்டு. அதை அனுபவிக்கிறவர்களின் உள்ளத்தையொட்டி அந்த சக்தி வடிவம் பெறுகிறது. அமைதி, கற்பனைக்கு வளமூட்டுகிறது; கவிஞர்கள் காவியம் தீட்டுகிறார்கள். சிந்தனையாளர்கள் எண்ணி எண்ணித் தீர்க்கிறார்கள். ஆனால் அதே அமைதியான சூழ்நிலை, கலவரமடைந்திருக்கும் உள்ளத்திற்கு பெரும் பயங்கரத்தையல்லவா உருவாக்கிக் காட்டுகிறது. மனிதர்கள் எல்லோரும் அமைதியை விரும்புகிறார்கள். அமைதியை வெறுக்கும் மனிதனை உலகத்தில் இல்லை. ஆனால் பயங்கர சூழ்நிலைகள் நிறைந்த அமைதியை மனிதர்கள் விரும்புவதில்லை.

மாளிகை அவருடையதுதான் என்றாலும் எவ்வளவுதான் விரும்பும், தீரமும் நிறைந்தவராலானும் தனிமை அவரை கலங்க வைத்தது. கைத்துப்பாக்கியைக் கையிலேடுத்துக் கொண்டார். பின்பக்கம் பார்த்தார். கொல்லக் கதவுகள் திறந்து கிடந்தன. அம்பலகாரர் முதலில் உலையைமட்டும்தான் வெளியில் நீட்டி அக்கம்பக்கத்தில் பார்த்துக்கொண்டார். மாட்டுக் கொட்டத்தில் 'பூட்டல்' தடங்கள் பின்னிக் கிடந்தன. அம்பலகாரர் அப்படியே கொல்லி வறியாக தென்னந்தோப்புக்குப் போனார். யாரோ பத்துப் பதினைந்து வாலிபர்கள் ஓடிப் போய்த் திரும்பி வந்திருப்பதைப் போல தென்னந்தோப்பில் ஓடிந் துக்கொண்டார். தண்ணீர் பாத்ரிகள் அழிக்கப்பட்டிருந்தன. அம்பலகாரர் கைத்துப்பாக்கியைச் சரி செய்து கொண்டு சரமான தண்ணீர் பாத்ரிகளில் பதிந்திருந்த காலடியைப் பின்புறம் தாண்டி. அது, தோப்பின் வட்டக்குக் கடைசியில் இருந்த கடைசிக் கிணற்றுக்கு இட்டுச் சென்றது. அம்பலகாரர் கிணற்றுக்குப் போய்க் குடிநீர் குடித்து, அதன் வரம்பில் ஒரு உருவம் படுத்தி நுழைந்ததைக் கண்டறினார். காலடியை எட்டிப் போட்டார். அதன் அருகில் சென்றதும் 'குஞ்சரம்! குஞ்சரம்!' என்று கதறிவிட்டார். ஆமாம் அந்தப் பிரேதம் குஞ்சரத்தின் புடவை கொண்டு நன்றாக முடி இறுக்கக் கட்டப்பட்டிருந்தது. பிணத்தைப் பிரிக்கக்கூட அவருக்கு நேரமில்லை. அதைத் தூக்கித் தோளில் போட்டுக் கொண்டு மாளிகைக்கு நடந்தார். பிணம் கனமாக இருக்குமென்பார்கள்; அந்தப் பிணம் மிக அதிகமாகத்தான் கைத்திருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அம்பலகாரர் இரண்டு இடங்களில் நின்று நின்று கடைப்பாறிக் களைப்பாறி மாளிகை சேர்ந்தார். குஞ்சரத்தின் முகத்தைப் பார்க்க ஆசைதான், ஆனால் அந்த அழகுமுகத்தை உயிரோடு பார்த்ததே கடைசிப் பார்வையாக இருக்கட்டும் என்று முடிவு கட்டிவிட்டார். பாசமுள்ளவர்களின் பிரிவின் கடைசித் தோற்றம் முச்சுள்ள வரை அழியாதல்லவா! அந்தக் கடைசித் தோற்றம், குஞ்சரத்தின் களை இழந்த முகமாக இருக்க வேண்டாம் என்பதே அவரின் எண்ணம். இல்லாவிட்டால், நடமாடும்போது அலக்கிவிட்டு விட்டு, பிணமான பின்னர் கொட்டுமுடிக்கு நடத்தும் துழிச் சாதியில் தேர்வறிய அம்பலகாரர் குஞ்சரத்தின் முகத்தைப் பார்க்காதே தவிர வேறு சத்தம் இல்லை!

சரத்தின் முகத்தைப் பார்க்காதே தவிர வேறு சத்தம் இல்லை! விட்டு ஊருக்குள் ஓடினார். தெருவிலே கத்திக்கொண்டு போனார். திரண்டதோளும், திருகி விடப்பட்ட மீசைகளும் துடித்தன.

“மாண்கொம்பு, மாண்கொம்பு! குஞ்சரம் போய்விட்டான்! போய்விட்டான்!” என்று அவர் கதறினார். அம்பலகாரர் மாண்கொம்பை ஏன் அழைக்க வேண்டும்? அவன் பகையொலி எழுப்பி, பல தீர்ப்பேன் என்று அறை கூவி ஒருபொழுதுகூட ஆகவில்லையே! எப்போதும், எதற்கும் ‘மாண்கொம்பு மாண்கொம்பு’ என்று கூவி அழைத்து இருபதாண்டு களாகப் பழக்கப்பட்டுவிட்ட அவரால் ஒரு பொழுதில் அவனை மறக்க முடியவில்லை. எப்போதும் போல ‘மாண்கொம்பு மாண்கொம்பு’ என்றே அவர் அழைத்துக்கொண்டு ஓடினார். மாண்கொம்புள்ள பிள்ளைத்திருகாமையிற் போன இரத்தினன் அவர்தன்னை உணர்ந்தார். அதுவரையெய் மறந்து உதவி நாடிப்போனவர்களை நேரத்தில் அவனுடைய உயிரைக் குடிக்கும் வெறுபுணர்ச்சியைப் பெற்றுவிட்டார்.

“யாரடா உள்ளே! கள்ளனா நீ? குடலை எடுத்து மாலை போட்டுக் கொள்ள வந்திருக்கிறேனா? திறக்கவை!” என்று கதறிக்கொண்டு மாண்கொம்பு வீட்டுக் கதவை உடைத்தார் சிங்கப்பெருமான். கொல்லிப் பக்கத்தில் இருந்த வேட்டை நாய் குலைத்துக்கொண்டே பாய்ந்தோடி வந்தது. அவ்வளவு வேகமாக வந்த நாய் அம்பலகாரரின் அருகில் வந்ததும் வாயைக் கட்டுக்கொண்டு, வாலை ஆட்டத் தொடங்கியது. அந்த நாய், குடியாக இருக்கும்போது, அம்பலகாரர்

தான் மாண்கொம்புக்குக் கொடுத்தார். நாய்க்குத் தெரியுமா தன்னை வளர்ப்பவர்க்கும், வாங்கி வந்தவருக்கும் பெரும் பகை என்று!

அம்பலகாரர் கதவை உடைத்துக் கொண்டு உள்ளே போனார். வேடிக்கை பார்க்கத் திரண்டவர்கள் ‘ஊருக்கே அளர்த்தம் வந்துவிட்டது’ என்று பயந்து நடுங்கினார்கள். பாசம், முறியாதவரைதான் மணக்கிறது, பயன் தருகிறது; முறிந்துவிட்டால் அது ஆபத்தின் இறுதிவரை போய்த்தான் நிிற்கிறது. சிங்கப்பெருமானாகும் மாண்கொம்புக்கும் தகராறு என்றால், பாம்புக்கும் கிரிப்பினைக்கும் உள்ள தகராறைப் போன்றதோ, காட்டுப் பன்றிக்கும் காண்டா மிருகத்திற்குமிடையே எழுந்துள்ள சண்டையைப்போன்றதோ அல்ல; பலம்வாய்ந்த இரண்டுக்கும் புலிகளுக்கிடையே எழுந்துள்ள பெரும் போர்போன்றது. புலி புலியோடு போராடுகிறது என்றால் இறுதி வெற்றிபற்றி யாராவது கணிக்கமுடியுமா? குரைக்குடி மக்கள் இதை நன்குணர்ந்திருந்தார்கள்.

ஆவேத்துசடன் உள்ளே நுழைந்த சிங்கப்பெருமான் அந்த வீடு முழுதும் தேடினார். யாருமில்லை. ஆனால் வீட்டின் முற்றத்தில் வெள்ளைக்காரர் களுடைய உடுப்புக்களும், தொப்பிகளும், இரண்டு துப்பாக்கிகளும் இருந்தன. இது அம்பலகாரருக்குப் பெரும் புதிராக இருந்தது. வெள்ளைக்காரர்கள் மாண்கொம்பு வீட்டுக்கு வர மார்க்கமில்லை. வெள்ளைக்காரனென்றால் மாண்கொம்புக்கு விஷம் என்பது அம்பலகாரருக்குத் தெரியும். இந்த உடுப்புகளும் துப்பாக்கிகளும் எப்படி இங்கு வந்தன என்பதே அம்பலகாரருக்குப் பெரும் குழப்பத்தை உண்டுபண்ணியது.

கரம் துடிக்க, உள்ளம் கொதிக்க வெளியிலே வந்தார் சிங்கப்பெருமான். ‘மாண்கொம்பு வீட்டுக்கு முன்னே ஊரே திரண்டிருந்தது.’

“ஏன் வேடிக்கை பார்க்கிறீர்கள்? என்னைப் பார்க்கக் கேலியாக இருக்கிறீர்கள்? நேற்று ராத்திரி ஏதோ குடி மயக்கத்தில் அசட்டையாகப் பதில் சொல்லிவிட்டேன் என்பதற்காக இந்துப் பான் என் மகளை வெட்டி போட்டுவிட்டானே!...ஏ, செவந்திமாலை உன் சிங்கத்திற்கு சரத்தைப் போய்ப்பாரு! போங்கள் எல்லோரும் என் வீட்டுக்குப் போங்கள்! ஓடுங்கள்! என் சிங்கையை உடைத்துவிட்டார்கள்! போய்ப்பாருங்கள்!” என்று உருக்கமாகப் பேசினார் அம்பலகாரர்.

நிகழ்ச்சி நெருப்பைப் போன்றது. இருப்பினும் கடினத்தை நெருப்புக் கடைத்துவிடுகிறது; இதயத்தின் உறுதியை நிகழ்ச்சி உடைத்துவிடுகிறது.

முதல்நாள் இரவு மாண்கொம்பு கர்ஜித்தபோது அவனுக்காகப் பரிந்தவர்கள், மறுநாள் சிங்கப்பெருமான் கசிந்துருகிய பேசியபோது கல் நெஞ்சுக்காரர்களாகவா இருந்தார்கள்! கண்ணீர் சிந்தினார்கள். சிங்கப்பெருமானின் புலம்பல் கேட்டு எல்லோரும் அவருடைய மாளிகைக்கு ஓடினார்கள். சிங்கப்பெருமான் மட்டும் மாண்கொம்பு வீட்டு வாசற்கதவுக்குப் பக்கத்தில் கைத்துப்பாக்கியோடு உட்கார்ந்திருந்தான். மாண்கொம்பு வீட்டுநாய் அம்பலகாரருக்குப் பக்கத்தில் படுத்துக்கிடந்தது. மாண்கொம்பு வருவான், அவனை வெட்டி தன்னுடைய மகனின் பிணத்தைப் புதைக்கும் அன்றே அவனுடைய பிணத்தையும் புதைக்க வேண்டும் என்ற உறுதியோடு அல்லவா சிங்கப்பெருமான் அங்கே காத்திருக்கிறார். கொஞ்சநேரம் உட்காருவதும், பின் உள்ளே போவதும், அந்த வெள்ளைக்காரர்களின் உடுப்பைப் பார்ப்பது மாகவே அவர் இருந்தார்.

சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு ஒரு கிழிசி-அவள் பெயர் அங்கம்மாள், - குடுகுடுவென ஓடி வந்தாள்.

“முதலாளி, முதலாளி குஞ்சரம் சாகவில்லை!” என்றாள்.

“என்ன! எல்லோரும் சேர்ந்து என்னைப் பைத்தியமாக்கத் திட்டமா? அங்கம்மா...!”

“...அந்தப் பிரேதம் குஞ்சரத்தின் பிரேதம் அல்ல! புடவையான குஞ்சரத்தினுடையது” என்று நடுங்கிக் கொண்டு சொன்னாள் அங்கம்மாள்.

சிங்கப்பெருமான் மாளிகைக்கு ஓடினார். வாசலில் கூடி நின்ற கூட்டம் அவருக்கு வழிவிட்டது. உள்ளே போய்ப் பார்த்தார்; வெட்டுக் காயங்களோடு ஒரு தலையிலாத முண்டம் குஞ்சரத்தின் புடவையால் போர்த்திக் கட்டப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார். பிரேதத்தைப் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தார். அதன் தொடையிலே ஒரு புலிப் பச்சை இருந்தது.

ஒரு தடவை மலையாளத்திற்குப் போயிருந்தபோது அம்பலகாரருடைய வேண்டுகோள்க்கிணங்கி மாண்கொம்பு பச்சை குத்திக்கொண்டது அவருக்கு நினைவுக்கு வந்தது.

பன்மொழிப் புலவர்
கா. அப்பாதுரையார்
பொன்விழா-கலை நிகழ்ச்சிகள்
6-4-58ம் தேதி ஞாயிறன்று
அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில்
நடைபெறும்
முழு விபரங்களும் 15-3-58ம் தேதிய தென்றல் இதழில்
அறிவிக்கப்படும்.

வாத்தியம்

மா.கி.கசரதன், எம்.எ

- 15 -

எப்படியும் ஏசும்பரம் அங்கு போய்ச் சேரும்முன் தான் போய்விட வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஞானசம்பந்தனின் உள்ளத்தில் இடம் பெற்றது. எண்ணம் துடிப்பாக மாறி அவனுக்கு ஊக்கம் தந்தது. அவ்வளவுதான் மறுகணம் ஓய்யார விலாசுக்குப் போகும் பாதையை நாடினான். நேற்றைய இரவு தான் நெடுந் துன்பத்தின் சிச்சிப் போராடி மீண்டு வந்தான். இன்பம் எங்கே என்று தேடி ஓடியவனை இன்னல் நாடி வந்து சேர்ந்தது. பொய்ப் பேச்சுக்கும் தடையிருந்ததோடு வம்பும் வந்து வாய்த்து எங்கோ கண்ட எவனோ ஒருத்தியைத் தன் மனைவி என்று எழுதிக் கையெழுத்தும் இட்டு வந்தான். இந்தப் பாழிடத்திற்கு மீண்டால் போதும் என்று எண்ணிய வனைப்போல் பாதி இரவில் விடுதி நோக்கி விரைந்தோடி வந்து சேர்ந்தான். இனி இந்தத் தொல்லை வேண்டாம் என்று சோர்ந்திருந்தவன் உள்ளத்தில் பொருமை இடம் பெற்றதும் சோர்ந்த உள்ளம் சுறுசுறுப்பு பெற்றுவிட்டது. நேற்று வேண்டாம் என்று விட்டதை இன்று விரும்பி அழைக்க ஓடினான்.

ஞானசம்பந்தனின் உள்ளம் மட்டுமே அல்ல. எல்லோருடைய உள்ளமும் இப்படித்தான். தனக்கு வேண்டாத ஒன்றை வேறு ஒருவர் அடைவதைக் கண்டால் உடனே அவர்கள் அதை அடையாமல் தடுக்க முற்படுவதில் ஒரு தனி இன்பம் காணுகின்றோம். பொருமை உள்ளேபுகுந்து விட்டால்போதும் அது ஆடாத ஆட்டம் ஆடும். குழத்தைகளை வளர்க்கும்போதே நாம் இந்தக் குற்றத்தைச் செய்கின்றோம்.

இதோ கண்ணு 'ஆ' திற இதைட்டும் வாங்கிக்கொள்" என்று ஒவ்வொரு வளமாகத் தாய்தான் பெற்ற செல்வத்தின் வாயில் அமுது ஊட்டுகின்றான். அந்தச் சினன வயிறு நிரம்பிய உடன் அந்தக் குழந்தை 'ஊரும் வேண்டாம்' என்று தலையை மூக்கையும் இப்படியும் அப்படியும் ஆட்டி வேண்டாம் என்றால்

விடுவதில்லை. 'இதோ நீ வாங்கிக் கொள்ளுகின்றாயா இல்லாவிட்டால் அண்ணனுக்குக் கொடுத்துவிடுவேன். அம்பிக் குக்குக் கொடுத்துவிடுவேன்' என்று சொன்னால் உடனே குழந்தை 'அண்ணனுக்கும் வேண்டாம், அந்த அம்பிக்கும் வேண்டாம் எனக்கே கொடு' என்று சொல்வதுபோல் முடிய வாயை முழுவதும் திறக்கிறது. நிரம்பிய வயிற்றில் தாயின் ஆசையும் சோறும் திணிக்கப்படுகிறது.

இப்படி நாள்தோறும் கவளம் கவளமாகச் சோறு ஊட்டியதோடு அணு அணுவாகப் பொருமை போட்டி உணர்ச்சியையும் ஊட்டிவிடுகின்றோம். அந்த உணர்ச்சி குழந்தையோடு தானும் வளர்ந்து மனத்தில் தனக்கென ஒரு நிலையான இடத்தை ஆட்கொள்ளுகின்றது. அதைத்தான் 'பொருமை திது. பொல்லாதது' என்று இதுவரை எவ்வளவோ பேர் எத்தனையோ வகையில் சொல்லியும் இன்னும் அந்தப் பொருமை நம்மை விட்டு நீங்கவில்லை.

ஞானசம்பந்தனின் நெஞ்சத்தினும் அந்தப் பொருமை உணர்ச்சிதான் அந்த நேரத்தில் பொங்கி நின்றது. அதனால்தான் நேற்று இரவு வேண்டாம் என்று விலக்கி வந்ததை நாடி மறுநாள் மாலை விரைந்து ஓடினான்.

ஓய்யார விலாஸ் மாடிப்படி களில் ஏறும்போதே அங்கே ஏதோ ஒருவகைப் புது குழந்தை இருப்பதாக ஞானசம்பந்தனுக்குத் தோன்றியது. மாடியின் தலைவாயிலைச் சென்றடைந்த போது வழக்கமாக முலையில் முடங்கிக் கிடக்கும் அந்த ஆள் இல்லாதது வெறிச்சென்று இருந்ததைப்போலப் பட்டது. 'சரி எங்கோ உள்ளே இருப்பான்' என்று எண்ணி ஞானசம்பந்தன் மாடித் தாழ்வாரத்தில் மெல்ல நடந்து ஒவ்வொரு அறையாகப் பார்த்துக்கொண்டே சென்றான். அவனுக்கு ஒவ்வொரு அறையைத் தாண்டும்போது வியப்பு வளர்ந்துகொண்டே இருந்தது. ஓய்யார விலாஸ் மாடியில் பூட்டிய அறையை அவன் அதுவரை கண்டவன் அல்லன். ஆனால் அன்று ஒவ்வொரு அறை

யும் பூட்டப்பட்டிருந்தது. இதற்கு முன்னே ஒவ்வொரு அறையும் பொருள் பொதிந்த பேழைபோல் போல ஏதோ ஒருவகை 'மணம்' நிரம்பியிருந்தன. ஆனால் அன்ற கவிழ்ந்து விட்ட கலம்பகால் ஒவ்வொரு அறையினுள்ளும் ஒன்றும் இல்லை என்று அறிவிப்பதுபோல் பூட்டிக்கிடந்தது. 'ஏன் இந்த நிலை?' என்று ஞானசம்பந்தனுக்கு விளங்கவும் இல்லை. சொல்வதற்கும் யாரும் கூடேனாம். 'முலையைத் தேடித் தேடிப் பார்த்தான். அவன் இருந்தால் இந்நேரம் ஓடோடி வந்து 'ஐயாவுக்கு என்னவேண்டும்' என்று கேட்டு என் என்றால் இதோ எண்ணெய் என்றே சொல்லியிருப்பான். ஆனால் அன்று முலை இல்லாததால் ஞானசம்பந்தன் முடியிருந்த கதவுகளையும் கதவுகளில் தெரங்கிக்கிடந்த பூட்டுகளையும் பார்த்துக் குழம்பிய வனாய்க் கிழே இறங்கினான்.

இனி என்ன செய்வது என்று ஒன்றும் தோன்றாதவனும் எதிர் வரிசையில் இருந்த வெற்றிலைப் பாக்குக் கட்டையின்முன் போய் நின்றான். சற்றூறேறும் ஓய்யார விலாஸ் மாடியையே அண் ணுந்து பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். நடுத்தெருவில் அப்படி நிற்பது அவனுக்கே என்னமோ போல் இருந்தது. ஆகவே ஏதாவது கட்டையிலே பேரம் செய்வது போல் கொஞ்சமே நின்ற பாரக்கலாம் என்று எண்ணினான். ஒரு சோடா வாங்கி மெல்ல மெல்ல அதைப் பருகினான். பாதி பருகிக்கொண்டிருக்கும்போதே பக்கத்தில் யாரோ நின்ற தன்னையே நோக்குவதனை உணர்ந்து திரும்பியவன் திறுக்கிட்டான். அங்கே முலையும் அந்த தடியனும் நின்றிருந்தனர். இருவருடைய மனதிலும் பெரிய கவலை குடிக்கொண்டிருந்தது என்பது கவங்கியிருந்த அவர்களது முகத்தோற்றம் விளக்கியது. எவ்வளவு திம்பையாக நடிக்கின்றவர்களாக இருந்தாலும் அகத்தின் அழகு முகத்தில் வெளிப்பட்டுவிடுகின்றது. முகத்திற்குத் திரை போட்டு முடிவை ஒருவேளை பயன் விளையுமோ என்னவோ அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம் கடுத்

தது காட்டும் முகம்' என்பது எவ்வளவு பெரிய உண்மை!

அவர்கள் இருவரும் ஞான சம்பந்தனிடம் ஏதோ சொல்ல விரும்புவதுபோல் தயங்கினார்கள்.

"என்ன என்னவோ போல் இருக்கிறீர்களே?" என்று கேட்டான் ஞானசம்பந்தன்.

"ஒன்றும் இல்லை எஜமான்" என்று முலை தடியன் இரண்டு கைகளையும் எடுத்து ஒரு கும் பின்பாட்டு தலையை ஒரு பக்கமாகச் சாய்த்துக்கொண்டு அசட்டுச் சிரிப்பு ஒன்றை வழியவிட்டான்.

ஞானசம்பந்தனுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. முலை அவனை என்றும் 'எஜமான்' என்று அழைத்ததில்லை. தடியனிடம் இவ்வளவு பணிவு இருக்கும் என்றும் அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை.

"என்ன சொல்லுங்கள்?" என்று.

"அதோ அப்படிப் போய்ப் பேசலாம்" என்று முலை இடத்தைச் சுட்டிக் காட்டினான். 'சரி' என்று ஞானசம்பந்தன் அவர்களைத் தொடர்ந்தான்.

ஆள் கடமாட்டமற்ற ஒரு இடத்தில் நின்றதும் முலையும் தடியனும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து விழித்தனர்.

"என்ன சொல்ல அழைத்து வந்தீர்கள்? ஏன் அறையெல்லாம் பூட்டிக் கிடக்கிறது?" என்று கேட்டான் ஞானசம்பந்தன்.

"அதைத்தான் எஜமான் சொல்லப் போகிறோம். நேற்று நீங்கள் இருக்கும்போதே இரண்டு முறை போலீஸ் வந்து போய் நிறுத்தினார்கள். நீங்கள் போனபின் ஒரு முறை வந்தனர். நீங்கள் இருந்த அறையில் 'அது' மட்டும் இருந்தது. இவனும் நானும் தாழ்வாரத்தில் உட்கார்ந்து கதை பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அந்த அறைக்குள் போய் நீங்கள் எங்கே என்று கேட்டார்கள்.

"மருந்து வாங்கப் போயிருக்கிறீர் வந்துவிடுவார்" என்று இவன் சொன்னான். ஆனால் அவர்கள் நம்பவில்லை. நாங்கள்

எவ்வளவோ தயவாய்க் கேட்டோம். இதோ வந்துவிடுவார் என்று எவ்வளவோ சொன்னோம். ஆனால் அந்தப் போலீஸ் அதிகாரி எங்கள் பேச்சை எடுத்துக்கொள்ளவே இல்லை.

கடைசியில் ஒரு வழியாக இசைந்து இன்று மாலைக்குள் நீங்களே வந்து போலீஸ் நிலையத்தில் ஒப்புக்கொண்டால் வழக்கு தொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார். அதுதான்...'' என்று இழுத்தான்.

''என்ன அதுதான்?'' என்று கேட்டான் ஞானசம்பந்தன்.

''கொஞ்சம் போலீஸ் நிலையம் வரையில் வந்து...'' என்று முலை குழைந்தான். தடியன் கைகளைப் பிசைந்துகொண்டிருந்தான்.

ஞானசம்பந்தனின் கண்முன் வழக்கு மன்றத்தின் வாயிலில் ஏக்கத்தோடு நிற்கும் தோற்றத்தில் அமுதவல்லியின் முகம் தெரிவதுபோல் இருந்தது. அந்த முகத்தின் ஏக்கம், தன் சண்டை பார்வையும் கருணையும் பட்ட உடல் எங்கோ பறந்து எக்களிப்பு தோன்றிமும் என்று சொல்லிடுவதுபோல் எண்ணினான் ஞானசம்பந்தன்.

இந்த இருவருக்காகப் போகவில்லை எனினும் அந்த இன் முகத்திற்காகவாது இன்னும் ஒரு முறைதான் போய் சொல்லி விடலாம் என்று தீர்மானித்து விட்டான்.

''சரி போகலாம்'' என்று போலீஸ் நிலையம் சென்று சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லி எழுத வேண்டியதை எழுதிவிட்டு வெளியில் வந்தான்.

அவனைத் தொடர்ந்து வந்த முலையின் முகத்தில் தனி ஒளி பிறந்தது. தடியன் இன்னும் ஏதோ சொல்ல வருவதுபோல் கின்றான்.

''ஏன் அறையெல்லாம் பூட்டிக் கிறது?'' என்று கேட்டான் ஞானசம்பந்தன்.

''இதுதான் ஐயா நேற்று பட்ட தொல்லைதான் காரணம். கொஞ்ச நாட்களுக்கு முடி வைத்துப் பிறகு திறக்கலாம் என்று முதலாளி சொல்லிவிட்டார்'' என்றான் அவன்.

''ஐயா'' என்றான் அந்தத் தடியன்.

''என்ன?'' என்றான் ஞானசம்பந்தன்.

''அது அமுது அமுது சாகுது''

''எது''

''அதுதான்-அந்தக் கழுதை-அமுது''

''ஏன்?''

''அது எப்பவும் அப்படித்தான் ஒருமாதிரி. பழகத் தெரியாதது ஆனால் நேற்று உங்களிடத்திலே கொஞ்சம் சிரித்துப் பேசியதைக் கேட்டேன்''

''அதனால்?''

''இப்போது நீங்கள் வந்து கொஞ்சம் சமாதானம் சொன்னால்!'' என்று இழுத்தான்.

''இதேது புதிய தொல்லைகாக இருக்குமோ'' என ஞானசம்பந்தன் தயங்கினான். என்றாலும் அமுதவல்லியின் முகம் அவன் கண்முன் தோற்றமளித்து 'வாருங்கள்' என அன்பழைப்பு விடுவபோல் ஒரு நினைப்பு. களங்கமற்ற அந்த முகத்தில் கண்ணீரைக் கண்டு நேற்றே ஞானசம்பந்தன் கலங்கினான். இன்று அந்த முகம் ஏகாம்பரத்தின் கரங்களுக்கு எட்டிவிடக் கூடாதே என்று தடித்துத்தான் ஓடி வந்து போலீஸ் நிலையப்படி ஏறி இறங்கினான். இதோ அந்த முகத்தைக் காணும் வாய்ப்பு வலிய வந்து தன்முன் தலை வணங்கி நிற்கின்றது. இதனை வரவேற்று வாழ்த்துவதோ, வைத்து துரத்துவதோ ஞானசம்பந்தனின் எல்லைக்குள் இருந்தது.

அழகான முகம். அதில் அழகையின் சாயல் ஒருபுறம்-அந்த அழகை தன் வரவு கண்டு அகலும் காட்சி மறுபுறம்-இப்படி இரு காட்சிகளை ஒரு சேரக் கண்டவுடன் ஞானசம்பந்தன் கண்ணீர் துடைத்துக் கவலை போக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்துவிட்டான்.

''எங்கே அப்பா வீடு?'' என்றான்.

''இதோ நொடியில் போகலாம்'' என்று தடியன் அழைத்துக்கொண்டு போனான்.

''வருகிறேன்'' என்று விடை பெற்றுக்கொண்டு முலை வேறு முலைக்குப் போய்விட்டான்.

பல தெருக்களையும் குறுக்குத் தெருக்களையும் கடந்து ஒரு வீட்டின் வாயிலில் கொண்டு போய் நிறுத்தினான் ஞானசம்பந்தனை அந்தத் தடியன்.

உள்ளே அழைத்துப் போய் ஒரு பாயை எடுத்தப் போட்டு உட்கார வைத்து 'அமுது' என்று கட்டைக் குரலில் கத்தினான். நடுங்கிக்கொண்டே வந்த அமுதா ஞானசம்பந்தனைக் கண்டு நடுக்கம் ஒழித்து நகை கொண்ட முகத்தினன் ஆயினான்.

''இதோ பேசிக்கொண்டிருங்கள். நொடியில் வருகின்றேன்''

என்று தடியன் வெளியில் போனான்.

''நேற்று இரவே இங்கே வந்துவிட்டாயா?''

''.....''

''ஏன்? மறுபடியும் ஊமை யாகிவிட்டாயா?''

''நீங்கள்...'' என்று சோல்லி அவன் வீக்கினான்.

''என்ன நான்?''

''இன்றும் போய்விடுவீர்கள் இல்லையா?'' என்று கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு கேட்டான்.

ஞானசம்பந்தனுக்கு என்ன சொல்லுவது என்றே விளங்கவில்லை. நேற்று இரவு இவருடன் இருந்த இரவே அவனுக்கு ஒரு புதிதாக இருந்தது. இன்று கண்டு போகலாம் என்று எண்ணி வந்தவனை இவன் காவல் வைப்பதுபோல் ஏதோ கேட்கின்றான். எதையாவது சொல்லியாக வேண்டுமே என்று எண்ணினான்.

''போனாலும் காளை வருவேன்'' என்றான். எப்படியோ இதைச் சொல்லிவிட்டான்.

''உண்மையாகவா?'' என்றான்.

அவன் பொய்யாகச் சொல்லியிருந்தாலும் அவன் கண்களில் மின்னிய உணர்ச்சி அவனை 'ஆமாம்'' என்று சொல்லத் துண்டியது.

''உண்மையாகத்தான்'' என்றான்.

இருவரும் என்னென்னவோ பேசினார்கள். ஞானசம்பந்தனுக்கு அவருடன் தான் கொள்ளும் உறவு தவறாமையது என்று ஒரு எண்ணம் மெல்ல மெல்லோங்கிக் கொண்டிருந்தாலும் அந்த உறவை வளர்த்துக் கொள்ளுவதில் விருப்பம் கொண்டான். அவனோடு பிணைந்து இருப்பதில் தன்மனம் ஒருவகை அமைதியைப் பெறுவதைப் போல் உணர்ந்தான்.

தடியன் ஒரு குவளையில் காப்பி கொண்டு வந்தான். ''ஏய் அதை ஐயாவுக்குக் கொடு'' என்று கீட்டினான்.

அமுதா துள்ளி எழுந்துபோய் அதை வாங்கிக் கொண்டுவந்து ஞானசம்பந்தன் முன் வைத்தான். தடியன் போனபின் மறுபடியும் அவர்கள் எதேதோ பேசிக்கூடந்தனர்.

நெடுநேரம் கழித்து ஞானசம்பந்தன் எழுந்து வந்தான். வெளித் திண்ணையில் தடியன் உட்கார்ந்து கொண்டே உறங்குவதுபோல் மயங்கிக் கிடந்தான். அவன் தோளைத் தொட்டு எழுப்பினான். அவனிடத்தில் ஒரு பத்து ரூபாய்த் தாளைக் கொடுத்து ''இந்தா இதை வைத்துக் கொள். விட்டுக்குச் சாமான் வாங்கிப் போடு. காளை வருகின்றேன்'' என்று சொன்னான் ஞானசம்பந்தன்.

''ஆகட்டும்'' என்று தலையை ஆட்டினான் அந்த தடியன் அருஞ்சைலம்.

விடுதி திரும்புகின்றவரை ஞானசம்பந்தன் உள்ளத்தில்

நிகழ்ச்சிகளும் நினைவுகளும் மாறிமாறி இடம்பெறத் துடித்தன. கண்முடிக்கண் திறப்பதற்குள் காட்சிகளில் மாற்றங்கள் காணப்படும் நாடகத்தைப் போல் இரண்டு நாட்களில் தன் வாழ்க்கையில் இவ்வளவு மாற்றங்களா என்று வியந்து கொண்டிருந்தான்.

விடுதிக்குச் சென்று அறைக்கதவைத் திறப்பதற்குள் ஒருவன் வந்து ''எங்கே ஞானசம்பந்தா போயிருந்தாய் இவ்வளவு நேரம்?'' உன் அப்பா வந்திருக்கிறார். தோட்டத்து சிமண்ட் பலகையில் இருக்கிறார் பார் என்று சொல்லி விட்டுப் போனான்.

அவன் அறிவித்த அந்தச் செய்தி ஞானசம்பந்தனுக்கு பெரிய அதிர்ச்சியைத் தந்தது. குற்றம் செய்கின்றவன் தன் குற்றத்தை யாரும் பார்க்கவில்லை என்றாலும் பிறரைக் காணும் போது துணுக்குறுகின்றான். கண்டுகொண்டார்களோ என்ற ஐயம் மனத்தில் இடம் பெறுகின்றது.

தந்தை வந்திருக்கிறார் என்று கேட்டவுடன் ஞானசம்பந்தனின் நெஞ்சத்திலும் அத்தகைய நடுக்கத்தான் எழுந்தது. ஆனால் இனி நடுங்கிப் பயன் இல்லை. நல்லவனாக நடத்தால்தான் பயன் என்று ஞானசம்பந்தன் தீர்மானித்து விட்டான்.

உடனே தோட்டத்திற்குச் சென்றான். அங்கிருந்த 'சிமிண்ட்' இருக்கை ஒன்றில் பெரியசாமி அலுத்த தோற்றத்தோடு உட்கார்ந்து எங்கோ பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் முன்னே போய் நின்ற ஞானசம்பந்தன் ''எப்போது அப்பா வந்தீர்கள்?'' என்று கேட்டபோதுதான் அவர் விழித்துக் கொண்டார். ''உம்... கொஞ்ச நேரமாயிற்று'' என்று சொல்லிக்கொண்டே எழுந்தார்.

இருவரும் அறையை நோக்கி நடந்தனர். தான் வெளியில் உணவு முடித்துக் கொண்டதாகப் பெரியசாமி சொல்லிவிடவே ஞானசம்பந்தன் மட்டும் சாப்பிட்டு வந்தான்.

''ஊரில் எல்லோரும் நலந்தானே?'' என்று வினாவினான் ஞானசம்பந்தன்.

பெரியசாமிக்கு இது வியப்பாக இருந்தது. முன்னேயெல்லாம் கேட்டதற்கு மட்டும் விடை சொல்லிவிட்டு 'உம்' என்று இருந்த ஞானசம்பந்தன் இப்போது வினாக்களாகக் கேட்டு விசாரிக்கிறானே - என்று வியந்தார்.

பையன் நல்லவனாகி விட்டான் என்று எண்ணினார்.

ஜூபிட்டர்

அணியுபத்தி

JUPITER PERFUMERS

CITY

MS. T.V. NEETHI MOHAN, MADURAI.

எங்கும் கிடைக்கும்.

— 4ம் பக்கத் தொடர்ச்சி —

“நான் சருகு அரித்துக்கொண்டிருந்தேன். குளிர் காய நேரமில்லை” என்கின்றான். இத்தொடரால் அவனது உணர்ச்சியின் வேகம் எத்தனை கூர்மையாகவும் நேர்மையாகவும் எழுகின்றது என்பதைச் சிறிது கருதிப் பாருங்கள். இப்பொருளையன்றி இத்தொடர் இன்னும் வேறு பல பொருளையும் அரும்பும் ஆற்றலுடையதாக இருக்கின்றது.

7. கல்வியாலும், கேள்வியாலும் ஒழுக்கத்தாலும் ஆண்டாலும் அறிவாலும் முத்தானொருவனை மேற்கூறியன ஒன்றும் இல்லாமல் இருக்கும் ஆண்டிற் சிறிய ஒருவன் அறிவால் முதியோருக்குத் தன்னை எண்ணிச் செருக்கி நிற்கும்மீலையை ‘தன் மூப்பானவன்’ ‘பிஞ்சிற் பழுத்தவன்’ என்றுத் தொடர்கள் எவ்வளவு தெளிவாகக் காட்டுகின்றன?

8. நஞ்சினுங்கொடியான் ஒருவனை ‘சுட்டுநட்ட வேப்பங்கன்று’ என்றுத் தொடர் நன்கு விளக்குகின்றது. இத்தொடர் திருநெல் வேலிச் சிமை வழக்கென அகராதி கூறும். அங்ஙனம் ஏன் வரைந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்? அது தமிழ் தானே? உழக்கில் கிழக்கு மேற்கா? வடவேங்கடத் தென் குமரி தமிழ் கூறும் நல்லுலக மல்லவா? ஆதலால் அத்தொடர் எங்கே தோன்றினும் தமிழ்நாட்டுக்குத் தமிழ்மொழிக்கும் உரியதுதான். இப்படிப் பிரித்துக் கட்டும் பான்மை தமிழ் வளர்ச்சியைப் பெரிதும் தடை செய்யும். அறக்கொடியனைத் ‘திருநீலகண்டன்’ என்பதும் ஒரு பழகு தமிழ்ச்சொல்.

9. ‘வடக்கிருத்தல்’ என்றுத் தொடர் வடக்குத் திசையில் இருத்தல் என்றும் பொருளையாதருகின்றது? இதனை அயல் மொழியில் மொழி பெயர்த்தால் என்னும்? உயிர் துறக்குத் துணிவுடன் வடக்கு நோக்கியிருந்து உண்டி சருக்குதல் முதலிய வீரத்தத்துடன் உயிர்விடுதல் என்றும் வீரமுனைத்த யல்லவா இது உணர்த்துகின்றது.

10. உதட்டை மடித்துக் கடிப்பானொருவனைக் கண்டு மற்றொருவன் ஏனட்பா ‘வன்றறக்குகின்றாய்’ எனக் கேட்கின்றான். உதடு கடித்தற்கும் வன்றறக்குதற்கும் சொல்லால் எத்தகைய தொடர்பும் இல்லை யேனும், வன்றறக்குதலுக்கு உதடு கடித்தல் என்பதுதான் பொருள். இங்கே காரண ஆராய்ச்சிக்கிடமில்லை. இதுவும் நெல்லை வழக்கென்றால் நான் தமிழ்நாட்டு வழக்கெனத் துணிந்து கூறவேன்.

11. ‘தன் மூப்பானவன்’ என்றுத் தொடரிலிருந்து தன் விருப்பப்படி தான் பறக்க அதிகாரஞ் செய்து அட்டகாசம் செய்தலைத் தன் மூப்புச் செலுத்துதல் என்னவாம். அதிகாரி விட்டுக் கோழி முட்டை அம்மியை உடைப்பதும் இந்தத் தன் மூப்புச் செலுத்துதல் தான்!

சில தொடர்களின் ஆகுலத்தைக் கண்டு சிலர் பொிதும் அஞ்சுகின்றார்கள். அத்தொடர்களிலுள்ள ஆரவாரம் அவர்களைப் பொருள் அறியாமற் செய்துவிடுகின்றது. உண்மையாகவே அத்தொடர்கள் ஒரு சிறிது பகட்டாகவே காண்கின்றன. எடுத்துக் காட்டாக ‘உலக்கைக் கொழுந்தும் குந்தாணி வேரும்’ என்பது. உலக்கைக்குக் கொழுந்தும் குந்தாணிக்கு வேரும் ஒன்றும் இல்லையல்லவா? உலகில் இல்லாத பொருள்களைக் காட்டவே அத்தொடர்கள் தென்றுதொட்டுப் பேச்சு வழக்கில் ஆளப் பெறுகின்

றன. இவை இடக்காப்பொருளைத் தருகின்றன என்று அவற்றைத் தள்ளிவிடக்கூடாது. ‘அவனுக்குப் புத்தி உலக்கைக் கொழுந்தும் குந்தாணி வேரும்’ என்று கூறினால், கூறப்பட்டவன் முழு வேள்கை என்பதைக் கண்ணாடியைப்போல அத்தொடர் விளக்கிக் காட்டுகின்றது. அதுபோலவே ‘முயற் கோடு, ஆகாயப்பூ, மலடி மகன், பேய்த்தேர்’ என்னுந் தொடர்களும் தொண்டாற்றுகின்றன.

‘கட்டி யமுவுதும் கல்யாணம் போவதும் வட்டியில்லாக் கடன்’ என்றுத் தொடர் நம் தமிழ்நாட்டில் அன்றமுதல் இன்றுவரை பொதுவாகப் பேச்சு வழக்கிலும் பெண்ணுலகத்திலும் வழங்கிவருகின்றது. ஒருவர் கால தருமத்தைபடைந்தால் நண்பரும் உறவினருமாக வந்து துயராற்றுகிறார்கள். சிலர் கட்டிய முகின்றார்கள். இதனைக் கருத்திற் கொண்டு தான் நண்பர், உறவினர் யாரோ ஒருவர் காலகதியடைந்து அங்கே போய் கண்களைக் கசக்கி வருகின்றோம். திருமண நிபந்தனையிலும் நாம் அங்கும் அங்கும் இங்கு மாகப் போக்கு வரவுகள் நிகழ்கின்றன. நன்கொடைப் பொருள்களும் அன்பளிப்பும் அங்ஙனமே ஏறத்தாழத் திருப்பியளிக்கப் பெறுகின்றன. வாங்கின கடனை வட்டியில்லாமல் முதற்பொருளை மாத்திரம் முன்னகையோ பின்னகையோ திருப்பிக் கொடுப்பது தான் வட்டியில்லாக் கடனும். இத்தொடரிலிருந்து தமிழ் மக்களிடையே தோன்றுதொட்டு நிகழ்ந்தவந்த உடையந்த பண்பாட்டு நெலையை நாம் நன்கு அறிகின்றோமல்லவா?

ஒருவன் செய்யத் தகாத செயல்களைச் செய்த விடத்தும் அவன் கண்டிக்கப்படுவதேயில்லை. அவனை அடக்குவாரும் இல்லை. ஆறவாரும் இல்லை. இவ்வையம் இவ்வாய்ப்போன்ற பிறர்யுய் குறிக்கவே ‘சூலம் போட்ட காளை, கோயிற் காளை’ என்றுத் தொடர்கள் வழங்குகின்றன. இக்காளை, வயிறு புடைக்க ஏழை உழவர் பயிரை மேய்த்து, காலாலும் உழப்பிப் பருத்துக் கொழுத்து முக்காரமிட்டுத் திரிவதை எங்கும் காணலாம்.

வள்ளுவர் கூறிய ‘குறியெதிர்ப்பை’ என்றுத் தொடர்க்கும் நாலடியில் வந்துள்ள ‘பொலிகடன்’ என்றுத் தொடர்க்கும் ‘வட்டியில்லாக் கடன்’ என்பது ஒரு சிறந்த விளக்கவுரைத் தொடராகக் காண்கின்றது.

இத்தன்மையான சொற்களையும் தொடர்களையும் எடுத்தாண்டால், எவர்க்கு விளங்கும் என்று நெல்லிக்காயாய்க் குதிகின்ற மறு மலர்ச்சி எழுத்தாள் சிலர் எதிர்த்துக் கின்றனர். இப்படி எதிர்ப்பது நியாயமா? தமிழ் வளர்ச்சி இதுதானா? இத்தகைய அரிய தொடர்கள் படிப்பவர்க்கு விளங்கவில்லை யென்றால், விளங்க வைப்பது நம் மொழிப் பெறுத்த கடமையல்லவா? குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடும் இடத்தில் என்னும் பழமொழிக்கேற்ப, நாமல்லவா அச்சொற்சனையும், தொடர்களையும் கொஞ்சிக் கொஞ்சிச் சிரட்டிப் பாராட்டி வளர்க்க வேண்டும். அப்படி வளர்க்க நாம் தவறிவிட்டால் நமக்காக நம் முன்னோர் தேடிவைத்த பழந்தனமாகிய சொற்களையும் தொடர்களையும் இழந்துவிட்டோமோ? நாம் இழந்தவை கணக்கில் அடங்கமாட்டாவே! இந்த இழப்பைத் தமிழ் வளர்ச்சிகருதும் தமிழன் பொறுப்பானா? தந்தை வழி வந்த தேட்டை வேண்டாவென மறுக்குப் புதல்வர்களும் உண்டா?

நாட்டின் துயர் துடைக்க...!

- துறையூர் ந. அலி -

காலையிலே வேதங்கள் ஒதி மக்கள் கருத்துக்கு ஒவ்வாத மந்திரங்கள் வேலையின்றி ஒதுகின்றீர் அதனால் மக்கள் வேதனையைத் துடைத்துவிட எண்ணு கின்றீர் மாலையிலே கதிரவனைக் கரங்கள் கூப்பிட்டு வணங்குவதால் இந்நாட்டின் பாலை யையநீர் சோலைவனம் ஆக்கிவிட முடியும் என்று சொல்லுகிறீர்; சிறிதளவும் உண்மை இல்லை.

உடுக்கடித்து நடத்தவற்றை உரைக்கின்றீர் என்றும் மக்களுமை நம்புகின்றீர் உடுக்கடிக்குத் தொழிலுங்கள் வயிற்றுக் காக உதவாத சங்குதி பலனைக் கூறல் கடல்குழிந்த இந்நாட்டில் வாழ்க்கை என்னும் கலமோட என்னுமக்கள் அறியார் நீங்கள் உடுக்கடித்து இந்நாட்டின் துயரைப் போக்கல் ஒருக்காலும் முடியாது உண்மை யீது.

அன்புக்கும் அறத்துக்கும் உரியன் என்று ஆண்டவனைத் தொழுகின்றீர், புலியில் மக்கள் துன்பத்தைப் போக்கவல்ல நல்லோன் என்று சொல்லுகிறீர், அவன்கதையை நாளும் அல்லும் என் புருகப் பாடுகின்றீர் ஆடு கின்றீர் எள்ளளவும் துன்பத்தைக் குறைத்தான் இல்லை இன்பத்தை மக்கட்கு அளிப்போன் என்று ஏமாற்றி வாழாதீர் வேண்டாம்! வேண்டாம்!!

பாடுவதும் ஆடுவதும் கடவுள் வந்து பக்தனுக்கு வேண்டியதெ லாமும் ஈந்து வீடுசெலும் வழிகூறி மறைந்து போதல் வெறுங்கனவு, முன்னோர்கள் பண்டை நாளில் தேடிவைத்த பொய்முட்டை, இவற்றை யெல்லாம் தேக்கிவைத்த மணிக்கூவியல் என்று சொல்லி ஆடாதீர் பாடாதீர் அல்லல் தம்மை அணுஅளவும் அகற்றிவிட முடியா தும்மாள்.

கண்ணபிரான் திருநாமம் உரைப்ப தாலோ கண்ணுதலோன் கோவினிலே விழுவ தாலோ மண்மீது மக்கள்படும் துன்பம் எல்லாம் மறைந்துவிட வழியில்லை முறையு மில்லை. எண்ணரிய பொய்சொல்லி ஏய்த்து வந்த இனத்தாரின் கற்பனைகள் இவற்றை நம்பி மண்மீது வாழாதீர் உழைப்பே நம்மை முன்னேற வழிகோளும் சிறந்த பாதை.

மலைபோன்ற பணக்குவியல் கனவில் கண்டு மகிழ்ச்சிகொளும் சோம்பேறி போல இன்று நிலையான உடலுழைப்பை விட்டு விட்டு நாள்தோறும் கடவுளிடம் வேண்டு கின்றோம் சிலையென்ன ஈந்துவிடும்? சிந்தித் துப்பார் செயலாற்றும் திறனுள்ள போது வீணில் சிலைநம்பிப் பயன் இல்லை திறமை வேண்டும் திருநாட்டின் துன்பநிலை அன்றே நீங்கும்.

உலகத்தின் துயர்போக்க இறைவன் தானே உண்மையிலே நல்லநெறி என்னால், மக்கள் பலநாளும் பட்டினியால் வாடிச் சாகும் பல்காட்சி காண்கிலையோ? இன்னும் இந்த சிலைமுன்னம் வணங்குதியோ? எழுவாய், நாட்டின் துயர்போக்க அதுவல்ல சிறந்த பாதை புலங்கீறிப் பயிர்நட்டுத் தண்ணீர் பாய்ச்சி புயவலிமை காட்டிடுவாய் இன்பக் கொள்வாய்!

[சரிதாவில் வந்த கவிதைப்பின் உரு]

இதுதான் திராவிடநாடு

-19-

தேன்மொழிகள் எல்லாவற்றிலுமே ஆரியம் சார்ந்த தாய்மொழிச் சொற்கள், தாய்மொழி மரபுகளைத் தேசியம் (தேசியம்) என குறித்தது. இவ்வழக்கடிப்படையாகவே தேசியம் என்ற புதுச் சொல் அதற்குரிய ஆங்கிலச் சொல்லைக் குறிக்க (Nationalism) 1922-க்குப் பின் கையாளப்பட்டு வருகிறது. மொழிப் புலவர் இச்சொல்லைக் கண்டு பிடிக்குமுன் 1916 முதல் 1922 வரை வழங்கிய சொல் ராஷ்டிரம் என்பது. இது இன்னும் ராஷ்டிரபதி, ராஷ்டிரியஜண்டா ஆகிய 'காங்கிரஸ்' மரபுத் தொடர்களில் வழங்குகிறது. ராஷ்டிரம் என்ற இயக்கச் சொல் கண்டுபிடிக்கப்படுமுன் 1907 முதல் 1916 வரை சுதேசி என்ற சொல்லே வழங்கிற்று. இது 1907-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற 'சுதேசி இயக்கம்', அதனையடுத்துக் கப்பலோட்டிய தமிழன் வ. உ. சிதம்பரனார் நடத்திய சுதேசிக்கப்பல் இயக்கம், 1922-ல் தாய்மொழிகள் நடத்திய சுதேசித்துணி இயக்கம் ஆகியவற்றில் இன்றும் பதிவுற்றுக்காணப்படுகிறது. 'திராவிடம்' இவ்வகை தென்னகத்தைக் குறிக்க வடவரால் வழங்கப்பட்ட சொல்லென்றால், தேசியம் பண்போ தேசியமோ அற்ற வடவருக்குப் புதிய மேலை உலகக் கருத்துப் பொதிந்த மேலாபுலகச் சொல்லுக்காகத் 'தேசியம்' என்ற சொல்லை உருவாக்கித் தந்துள்ளது. தேசியம் என்ற சொல் திராவிடச் சொற்களைக் குறிக்க வடவர் வழங்கிய சொல்லின் திரிபேயாகும்.

'திராவிடம்' தென்னகத்தைக் குறிக்க ஆரியர் வழங்கிய சொல். அதுவே ஆரியச் சொல் என்று கருதியவர் உண்டு. அத்தகையவர்களுள் ஒரு சாரார் 'திராவிடம்' என்ற சொல்லை 'தமிழ்' என்று மருவிய தென்று கூறுவர். திராவிடம் திரவிடம், திரமிடம், திரமிளம் ஆகிய படிக்காலமாகத் தமிழ் ஆயிற்று என்பர். ஆனால் இக்கருத்து இரு வகையில் தவறுடையது. தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு முன்னிருந்தே 'தமிழ்' என்ற சொல் வரங்குகிறது. கிரேக்கரும் இரண்டாயிரம் ஆண்டு களுக்கும் முன்பு அறிந்திருந்தனர். 'திராவிடம்' என்ற சொல் எவ்வளவு பழமையானதோ, அதுபோல பழமையான வழக்கே 'தமிழ்' அத்துடன் திரமிளம் என்ற சமஸ்கிருத வழக்குக் கூட்டத் திராவிடம் என்பதற்கு முற்பட்டே காணப்படுகிறது. ஆகவே 'திராவிடம்', 'தமிழ்' என்ற சொற்கள் ஒரே வழக்கின் திரிபுகளானால், அது ஆரிய வழக்காற்றின் திரிபுகளால், தமிழர் வழக்காற்றிலுள்ள இரு திரிபு வழக்குகளாகவே இருக்க முடியும். அதே சமயம் அவை திரிபுகளாகப் பிற்காலத்தில் கருதப்பட்டன என்று கொள்ள இடமுண்டேயன்றி, திரிபுகள் என்று நிலநாட்டப்பட முடியாது. இரே சொற்களும் தென்திசை வழக்குகளோ—ஒன்று திராவிடம், தொடக்க காலத்தில் இருந்தே முழுத் தென்னகத்தையும், தென்னகம் கட்டுதல் பரந்த இனத்தையும் சில சமயம் அவ்வினத்தின் சில கிண்களையும் குறித்து வழங்

கிற்று. மற்றது தொடக்கத்தில் மொழி, இனம் ஆகியவற்றையும் பின் செந்தமிழ் என்ற பண்டைத் தமிழின் கிணை மொழியையும் மட்டும் குறித்து வழங்கிற்று.

தமிழும் தமிழினமாகிய திராவிடமும் திராவிடப் பண்பும் இயற்கையின் முதல் குழந்தைகள். தமிழ் கடந்து தமிழினமாகிய திராவிடமும், திராவிட இனம் கடந்து திராவிடப் பண்பிலே கரும் மிகமிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே உலகெலாம் பரந்துள்ளன. இக்காரணத்தால்தான் தமிழகத்தில் மொழியும் இனமும் தொன்றுதொட்டு 'தமிழ்' என்ற சொல்லால் குறிக்கப்பட்டாலும், தமிழகமும் தென்னகமும் கடந்த தமிழினப்பண்பு இன்னும் மிக மிகப் பழமையான காலத்தில் இருந்தே-சங்ககாலத்துக்கும் தொல்காப்பியத்துக்கும் மிக நெடுங்கால முன்னிருந்தே—கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்பு, நாலாயிர ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே 'திராவிடம்' என்ற சொல்லும் அதன் பகுதியாகிய திரையர் என்ற சொல்லும் தூல்கட்டு அக இலக்கெங்கும் பரவின.

நடுநிலக் கடலில் திரையர் கிணையினங்களில் ஒன்று விரிந்து சென்று பண்டை உலகெங்கும் கடல் வானிகம் பரப்பிய துறைமுக நகரம் திரே என்றும் 'டயர்' நகரம் 'டயர்' ஆகும். டயரிலும் சிடெனிலும் வாழ்ந்த இந்த பயிர்ஷியரிடமிருந்தே கிப்தியர் கப்பல்தொழில் கற்றனர். ஆனால் திரையருக்கும் முற்பட கிரேட் திண்டிஸ் அதன் குழலிலும் வாழ்ந்த ஈஜிய, கிரேட், மிசீனிய இனத்தவர் கடல்வாணிகம் சிறந்து வானில்பறக்கும் முயற்சியில் கட்டுமுற்பட்டிருந்தாரோ என்று இன்றைய வரலாற்றுப் பழமையாராய்ச்சியாளர் கருதுமானவு உயர்வுற்றிருந்தனர். இவர்கள் 'திரையர்' ஆதலினாலேயே தம்மைச் சூழ்ந்த கிழைநடுநிலக் கடலுக்குத் 'திரேனியக்கடல்' என்ற பெயரிட்டிருந்தனர். இன்றளவும் அப்பெயர் வழக்கில் இருந்து வருகிறது.

உரோமப் பேரரசின் தலைமையாட்சியாளராகிய பாத்திரிசியர் (தந்தையர்) ஆரியரல்லர். ஆரியர் வருமுன் இருந்த எதுருசுக்கானரே. அவர்கள் பெயரிலும் 'திரையர்' என்ற பெயரின் தடம் காணப்படுகிறது. ஸ்பெயினிலும் பிரான்ஸிலும் பிரிட்டிலிலும் ஆரியர் வந்த பின் கலந்து குருமாராகியும், வருமுன் தனித்தும் வாழ்ந்த ஐபீரியமக்கள், தம் தலைமைக் குருமார் குடியைத் 'துருயிதி' என்ற பெயராலேயே குறித்தனர். இதுவும் 'திராவிட' என்பதன் சிதைவே என்று திருத்தந்தை லீரால் கூறியுள்ளார்.

தற்கால மனித நாகரிகத்துக்கு மூலமான உலகின் தொல்பெரும் பழமை வாய்ந்த இனத்தை மேலை ஆசிரியர் எச். ஜி. வெல்லி என்பார் தனிட்டுகிற இனம் (Brunette race) என்பர். பிரிட்டன் முதல் ஐப்பான் வரையும், இது கட்டுதல் அமெரிக்காவில்கூட அவர்கள் பரந்து வாழ்ந்த காலம் 7000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டது. இந்த இனத்தில் திராவி

ஒரு பகுதி என்பர் ஆசிரியர் வெல்லி. திராவிடம் என்ற சொல்லாராய்ச்சி இவ்வாறாக, திராவிட நாட்டின் புதுமையையல்ல, பழம் பெருஞ்சிறப்பை—சிறுமையையல்ல, உலகளாவிய அதன் பெருமையை, பிரிவினை வேற்றுமையைல்ல, மனித இன முழுதும் அளவிய அடிப்படை ஒற்றுமையைக் குறித்த சொல் ஆகும்.

தனித்திராவிடர் தமிழகத்துக்கும், கீழ்த்திசைக்கும் மட்டுமன்று, உலகுக்கே ஒரு புது ஊழி வகுத்தவர், வகுக்கவல்லவர் என்பதை இது சுட்டிக் காட்டுகிறது.

தமிழகம், திராவிடர் சிறுநாடு, தனித்து வாழ முடியுமா? என்ற கேள்வியும் இப்பரந்த விளக்கத்தின் முன் பகல்வானில் வினாமின் ஒளியாக மங்கிவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை. சென்னை நகரிலும் சிறிய நாடுகளும் பெற்று உலக அரங்கில் மதிப்புப் பெறுவதுடன் தமிழகத்தைவிட, 'இந்திய' மாநிலக் கதம்பத் தேசியத்தைவிட வளமுடனும் செல்வ வளத்துடனும் வாழ்கின்றன. ஆனால் தென்னகமே 10 கோடி மக்களும் பெரும் பரப்பும் பெருவளங்களும் நிரம்பியது. அத்துடன் அதன் பகுதிகளாகிய தமிழகம், ஆந்திரம், கேரளம், கன்னடம் ஆகியவையே தனித்து வாழ வல்ல அளவு நிறைவும், கூட்டுப் பொங்கலும் பெறத்தக்க அளவு கூட்டு வளவாய்ப்புக்களும் உடையன ஆகும். சேரவளநாட்டின் காட்டு வளம், பாண்டிநாட்டின் முத்துவளம், சோழநாட்டின் நெல், கரும்புவளம், தொண்டைநாட்டின் சான்றண்மை வளம் ஆகியவை பண்டே இத்தகைய பல்வகைப் பெருக்கம் கண்டன. இன்றே கேரளத்தின் மினகும் இரப்பும் அணுஆற்றலுக்குரிய கருமணலும், தமிழகத்தின் புதிய இரும்பு, நிலக்கரி, எண்ணெய் ஆதாரவளங்களும், ஆந்திரநாட்டு அப்பிரகரம் கன்னடநாட்டுத் தங்கமும் இரும்பும் வளங்களின் பல்வகைப் பெருக்கம் வாய்ந்த உயிர்க்கூட்டு வளங்கள் ஆகும். இயற்கையில் எப்படியோ, அப்படியேதான் வாழ்வினும், கலை யிலும், இலக்கியத்திலும்! இலக்கியப் பழமையில் தமிழகம் சிறந்த தென்றால், நாடகக் கலைப்பழமையில் கேரளமும், ஓவிய, சிற்பக்கலைப் பழமையில் ஆந்திரமும் கன்னடநாடும் தனிப்பெருமை உடையன.

திராவிடம் ஐந்துமொழியகங்களின் கூட்டுமட்டுமே என்று நினைப்பவர் உண்டு. அது ஒரு இனமல்ல என்று கருதியே 'தமிழன் என்று கூறு, தமிழ்நாடு கோரு, திராவிடம் பெருநாற்று' என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் இக்கேள்வியிலேயே ஒரு பெருண்மை தொக்கி நிற்கிறது. திராவிட நாட்டின் நாற்பெருங்குறுகளும் நாற்பெருங் தேசிகளோ என்னும் அளவு தனித்தனி பண்புவன நிறைவும் முழு வளமும் உடையன என்பதையே அது சுட்டிக் காட்டுகிறது. அவை தனித்தனி வாழமுடியாதவையல்ல, ஆனால் கூடிவாழின் சரிமக் கூட்டுறவு

அடிப்படையிலே ஒத்திசைந்து வாழ்ந்தால், அத்தனி வாழ்வின் வளம் தாண்டி, அவை பொங்கல் வளம் பெருக்கி, உலகளாவ வளம் பரப்பி உண்டு.

திராவிடம் ஓர் உயிர்த்தேசியம். ஆகவே அதன் பகுதிகளும் சரிசம அடிப்படையில் தனித்து வாழும் திறமுடையவையாய், அத்தனி வாழ்வுகளையும் அக்கூட்டு வாழ்வால் வளப்படுத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்புடையவையாயிருக்கின்றன. இந்த உண்மையான உயிர்த்தேசியப்பண்பு மற்ற உலகத் தேசியங்களுக்குப் பொதுவாகவும், போலிக் கதம்பத் தேசியமாகிய இந்தியத் தேசியத்துக்குச் சிறப்பாகவும் கூடிவராத ஒன்று. அதுமட்டுமன்று. உயிர்த்தேசியமாகிய திராவிடமன்றே தேசிய எல்லை கடந்தும் உலகத் தேசிய அலைகளை, ஆதிக்க அடிப்படையில் நிற்கக் கூட்டுறவு அடிப்படையில் வளர்க்க முடியும். திராவிடம் பிரிவினை அதாவது தனி உரிமைபெற்ற நாளிலிருந்து, உலகில் இத்தகைய கூட்டுத் தேசிய (International) வாழ்வுபுதுமலர்ச்சியுறும்.

திராவிடம் பிரிந்து தனித்து வாழ முடியும், அதன் பகுதிகள்கூட வாழ முடியும். ஆனால் திராவிடம் பிரிந்தால் வாழ வகையற்றதாக விளங்கப்போவது பாரதமே. இது பிரிவினையால் வரும் கோளாறு அல்ல, பாரதம் பின்பற்றும் தேசியத்தின் கோளாறு ஆகும். என்னும் பிரிவுற்ற திராவிடம், தான் தனித்து வாழ்வதுடன் அமையாது, பாரதத்துக்கும் அவ்வாற்றலை ஊட்டுமீறும் உடையது. பிரிவுற்றபின் திராவிடம் மேற்கொண்டு வளர்க்கும் சமத்துவக் குறிக்கோளும் அதன்வழி திராவிடம் காண இருக்கும் பொங்கல்வாழ்வும் அரிமைப் பரப்பிலும் புதுத்தேசிய ஆர்வத்தையும் எழுச்சியையும் உண்டாக்காமல் போகாது.

இன்று தன் போலித் தேசியவளத்துக்காகத் தென்னாட்டைச் சுரண்டும் இந்தியத் தேசியம் போலன்றி, புதிய திராவிடம் சுரண்டலற்ற வளம் கண்டு, அண்டைய பல பரப்புகளிலும் அத்தகைய மனித இன ஆர்வத் தேசியம் பரப்பும்.

அந்நாள்-புதிய உலகம் காணும் புதிய திராவிடம் மலரும் நாள்-நிரைவதாக.

வள்ளுவர் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகட்குமுன் கண்ட கனவதுள் திராவிடநாடு. அதன் ஒரு கனவுப் பொற்தான் தொலைநாட்டறிஞர் கார்ல் மார்க்ஸ் தீட்டிக் காட்டிய பொதுவுடைமை ஓவியத்தில் மின்னுக்கிறது. அதே கனவைத் தீட்டமாக்கி, திராவிட இயக்கத் தலைவர்கள் வரலாற்றுச் சட்டமிட்டு, அறிவெனும் பின்னணித் திரைமீது கலைவெனும் தூரிகையால், தமிழ்ப்பற்று வம், தமிழர்களவாள்வமென்னும் வண்ணங்கள் தோய்த்துத் தீட்டும் படமே திராவிடம்!

இன்று கனவுருவப் படம் அது—ஆனால் அது கனவுத்திட்டம், கனவுருவாகி வருகிறது. அந்நவரவுவமே, தென்னக மக்களின் ஆர்வக் கொழுந்துருவே திராவிடம்! முற்றும்.

கா. அப்பாதுரைபார்

சம்பளம்!

பணத்தைக் கையினாலே தொட்டறியாத இரண்டாவது எலிசபெத் இராணியாரின் செல்வநிலை சாமானியமானதன்று. உலகநிற பெரிய கோடெஸ்வர்கள் மகாராணிதான் முதல் இடம் பெறவர். அவருக்குக் கிடைக்கும் சம்பளத்துடன் சொந்த நிலங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவானம் மிகவதிகம். தனிப்பட்ட ஒருபெண்மணி யென்றளவில் அவரது வருமானம் யாது? மகாராணி என்ற முறையில் வருமானம் யாது? இவற்றை வரையறுத்துத் திட்டமாகக் கூறமுடியாது.

மகாராணியிடம் மிக விலையுயர்ந்த பந்தய ஓட்டக்குதிரைகள், ஏழு பெரிய அரண்மனைகள், எட்டு இல்லங்கள் என்பன சொந்தமாகவுள்ளன. இவைகளிற்காட்டுகிடுக்கும் புராதன பொருள், படங்கள் என்பன மிக விலையுயர்ந்தன. இவ்வரண்மனைகளில் அடிக்கடி நடத்தப்படும் பெரிய விருந்துக் கச்சேரிகளில் உபயோகிக்கப்படும் பொற்கோப்பைகளும், மற்றும் பாத்திரங்களும், உபகரணங்களும் ஒருங்கு சேர்ந்து 20 இலட்சம் தங்கப்பவுண் பெறுமதிபுடையவையாகும்.

இராணியின் பந்தயக்குதிரைகள் மிகப்பேர்போனவை. 1954 ம் ஆண்டு இக்குதிரைகள் மூலம் கிடைத்த வெற்றிப்பணம் 41,000 தங்கப்பவுண். ஒறியல் என்ற ஒரு குதிரை மாத்திரமே 36,000 பவுண் வருமானமாக ஈட்டிக்கொடுத்ததாம்.

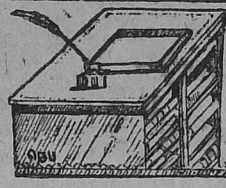
இவற்றைவிடப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இராணிக்குக் கொடுக்கும் சம்பளமும் செலவுப்பணமும் 4,75,000 பவுனாகும். இதில் 60,000 பவுண் அரசியார் தமது அந்தரங்க

செலவுகளுக்கு உபயோகிக்கலாம். 4,15,000 பவுண்கள் அரண்மனைச் சிப்பந்திகள் சம்பளம் முதலியன பொருட்டுச் செலவு செய்யப்படும். விருந்தினரை உபசரிக்க 25,000 பவுண் செலவிடப்படுகிறது. ஒரு விருந்துக் கச்சேரிக்கு மாத்திரம் 3000 பவுனுக்குக் குறையாது செலவாகும். தமது அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தோர்க்கு உதவிபுரிய 25,000 பவுண் செலவு செய்கின்றனர். கோரன் வால், லான்கால்ஸ் என்ற இரு மாகாணங்களிலிருந்து பெறப்படும் வருமானம் 1,85,000 பவுனுக்குக் குறையாது. கோரன் வால் மாகாண அரசியாரின் குமாரர் 21 வயதானவடன் அவர்க்கு உரியதாகும். அதன் வருமானம் 90,000 பவுனாகும்.

அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஐசனோவர் ஆர்ப்பத்தில் 33 பவுண் சம்பளத்தில் அமெரிக்க பட்டாளத்தில் சிறியதோர் உத்தியோகம் வகித்து வந்தவர். இருந்தார் போல் அவர் வருமானம் 1948 ம் ஆண்டு 3,60,000 பவுனாகும். 'அமெரிக்காவின் ஐரோப்பிய படையெடுப்பு' என்று அவர் எழுதிய நூல்தான் இந்தப் பெரிய வருமானத்தின் பெரும் பகுதியை ஈட்டிக் கொடுத்தது. இந்த நூலின் வருமானத்தில் அவர் கொடுத்த வருமான வரி மாத்திரமே 57,000 பவுனாகும்.

ஐசனோவர் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாகத் தெரியப்பட்டதும் அவருக்குச் சம்பளமாகக் கிடைப்பது 36,000 பவுண். சொந்தச் செலவுக்கென 18,000 பவுனும், பிரயாணம் முதலியன பொருட்டு 14,000 பவுனும் கொடுக்கப்படுகின்றன.

தாம் எழுதிய புத்தகங்கள் மூலமாகவும், மற்றத் தொழில்ஸ்தாபனங்களில் வைத்துள்ள பணங்கள் மூலமாகவும் ஜனாதிபதிக்குக் கிடைக்கும் வருமானம் 2,50,000 பவுனாகும். ஒருகாலத்தில் மாத வீதம் 33 பவுண் பெற்று வாழ்ந்த ஒருவருக்கு இது மிகப் பெரியதுதானே.

நூல் நயம்

அணிமைக் காலத்தில் தமிழில் 'வேளி வந்த நூல்களில் இல்லறத்தைப்பற்றியும், மணமக்களைப்பற்றியும் எழுதப்பட்ட நூல்கள்தான் அதிகமென்று கணக்கிட்டுச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் எத்தனை நூல்கள் இல்லறத்திற்கு துணைபுரிய வல்லனவாகவும், மணமக்களை மகிழ்வுறச் செய்யத்தக்கனவாகவும் அமையப்பெற்றன? குறிப்பிடத்தகுந்த இரண்டொரு ஆசிரியர்கள் எழுதிய நூல்களைத் தவிர மற்றவைவெல்லாம் இனிய தலைப்புக்களோடு நின்றுவிட்டவை. நாவலோ, நாடகமோ எழுதுவதனால் அதற்கு அனுபவம் வயது தேவையில்லை. ஆற்றல் ஒன்றே போதுமானது. ஆனால் குடும்ப வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை எழுதுவதற்கு மனோதத்துவ அறிவு, மனவீனை அனுபவம் அவசியம் தேவை. அவ்வாறு அனுபவமில்லாமல், மணமாகாதவர்கள் இவ்வாழ்க்கையைப்பற்றியும், மக்கட்பேறப் பெறாதவர்கள் குழந்தை வளர்ப்பைப்பற்றியும் நூல்கள் எழுதினால், அந்த ஆசிரியர்கள் எந்த நல்ல காரியத்திற்காக அந்த நூல்களை எழுதினார்களோ, அது கைகூடாமல் போய்விடுகிறது. தமிழகத்தில், இல்லறத்தைப்பற்றி இத்தனை நூல்கள் வெளிவந்தும் குடும்பச் சச்சரவுகள், தற்கொலைகள் குறைந்திருக்கின்றனவா? இல்லை. தினசரி தம்பதிகளின் 'பரிதாப முடிவு'களைப் பெறாமல் பத்திரிகைகள் வருவதில்லை. இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம்? இல்லறக் கலையைப் பயிலவிரும்பும் நல்ல நூல்கள் தமிழ்காட்டில் மிகக் குறைவு. எழுதுகிறவர்களும் அனுபவம் பெற்று எழுதுவதில்லை.

இதுவரை குடும்ப வாழ்க்கையைப்பற்றி வெளியாகி இருக்கும் நூல்களில், டாக்டர் ராசமாணிக்கனார் அவர்களின் 'இல்வாழ்க்கை' என்னும் நூல் தமிழர்களுக்குப்

பெரிதும் பயன்படத்தக்கதாக அமைந்திருக்கிறது.

தமிழரின் சங்க கால இல்வாழ்க்கையைப்பற்றியும், இடைக்கால இல்வாழ்க்கையைப்பற்றியும், நிகழ்கால இல்வாழ்க்கையைப்பற்றியும் டாக்டர் இந்நூலில் ஆதாரங்களோடு விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார். மனைவியின் ஒத்துழைப்புக் கிடைக்காமல் மனமொடிந்து கிடப்போரையும், கணவரின் அன்பை இழந்து தவிக்கும் இளம் பெண்களையும் அனுபவம் என்னும் மீது மன்றத்தில் நிறுத்தி, விசாரணை நடத்துகிறார் டாக்டர். குற்றவாளிகள் குற்றத்தை மனதார ஒப்புக்கொண்டால் தகராறுக்கு வழியில்லைவல்லவா! இந்நூலில் டாக்டர் அவர்கள் அம்முறையைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள். கண்ணீர் வடிக்க வைத்தவர்களை - காரணமாயிருந்தவர்களை மெய் வருந்தச் செய்கிறார். மணமான ஒவ்வொருவர் வாழ்க்கையில் நடந்த குழப்பங்களுக்கும் இந்நூலில் மாற்று மருந்து இருக்கிறது.

சங்க காலம், இடைக்காலம், கற்புடைய மகளிரின், மக்கட்பேறு, இருண்ட வாழ்க்கை, இன்ப வாழ்க்கை - என்னும் அத்தியாயங்களில் தமிழர்களில் வாழ்க்கைப் பிரச்சினை அலசித் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

தமிழகத்துக்கு நல்ல நூல்களைப் படைத்துத் தரும் வெளியிட்டகங்களில் முதன்மை பெற்று விளங்கும் பாரிநிலையத்தார் இந்நூலை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். 185-பக்கங்கள். வெள்ளைக் காசு. அழகான பைண்டு, -விலை ரூபாய் 3.

இன்னும் இதுபோன்ற மனை வாழ்க்கைப்பற்றிய நல்ல நூல்களை குறைந்த பக்கங்களில் குறைந்த விலையில் பாரி நிலையத்தாரிடம் தமிழ் மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

கண்ணதாசன் நிகழ்ச்சிகள்

சென்னை - புதுக்கல்லூர்

சென்னை-புதுக்கல்லூரியில் 6-3-58 ம் தேதி மாலை தமிழ்ப் பேரவைக் கூட்டம் நடைபெற்றது. கல்லூரிச் செயலாளர் எம். எஸ். ஏ. அப்துல் மஜீத் அவர்கள் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார். கல்லூரியின் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் திரு. கண்ணப்பர் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். 'மனிதனைக்கு ஆசிரியர் திரு அப்துல் சமது அவர்கள் 'கடல்கடந்த தமிழ்' என்ற தலைப்பில் விருவரையாற்றினார். இறுதியாக ஆசிரியர் கண்ணதாசன் கவிஞரும் கற்பனையும் என்ற பொருளில் நீண்ட உரை நிகழ்த்தினார்.

கல்லல் - நாடகம்

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் - கல்லல் தி. மு. க. சார்பில் 4-3-58 ம் தேதி இரவு ஆசிரியர் கண்ணதாசன் தலைமையில் 'உடைந்த உள்மனம்' என்னும் நாடகம் நடைபெற்றது. கணவன் வியப்பின் அனைவரையும் வரவேற்றுப் பேசினார். நாடக முடிவில் ஆசிரியர் கண்ணதாசன் நாடகர்களையும் கழகத் தோழர்களையும் பாராட்டிப் பேசினார்.

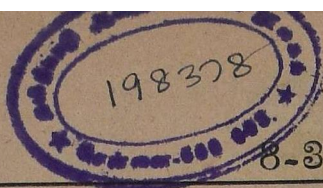
வெண்பாப் போட்டி-13.

நூற்றடி :

தேர்ந்தாய்ந்து பார்த்துத் தெளி.

முடிவு தேதி 22-3-58.

தென்றல் வெண்பாப் போட்டி : : சென்னை - 6.

12. 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.

★காசர் சூயிலொப்ப நாவசைக்கும்! ஓசமின் காசர்புள் சொந்தமென காதைவிடும்-தேசதயச் சூரியனைத் திதென்று 'காக்கை'கரைந்து நாவடங்கும் 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—சேரலாதன், மணப்பாறை.

'தன்னினமே காத்துத் தலைசாய்த் தொருகண்ணால் மன்னுயிரை நோக்கும் மரபதலால்;-முன்னின்று கார்(க்)கொடியே என்றிடலால்; கண்டவிடம் சுற்றுதலால்; 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.'
—கீரன், திருப்பனத்தூர்.

கருத்திருக்கும், நீண்ட குரலிருக்கும், மேனி வருத்த முணராமல் வாழும்-விருந்தென்றால் ஊருக்கு முன்னேசென்று ஒப்புரவு தேடும்நம் 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—ந. அலி, துறையூர்.

ஊர்சுற்றிப் பார்த்திருந்தும் உண்மை யறியாத; யார்பேச்சும் கேளா(து) எடுத்தெறியும்;-பார்மீதில் கூரலகு தேய்ந்தாலும் கோபல் குறிகாட்டும் 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—சு. கந்தசாமி, நாமக்கல்.

பொருளினறிக் கத்தலால் போகுமிடத் தோறும் விரும்பியே தன்னினத்தை ஓம்பி-மருவலால் தீராத வேம்புச்சொல் வேட்டலால்; கூறிடுவேன் 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—ந. பெ. சீவரத்தினம், வேலூர்.

மணக்கும் தமிழ்க்கனியை மாந்தாமல் இந்நிபி பிணத்தை யுகந்துண்ணும் பேதை-குணத்தையே யாரும் நகைக்கா ரெனக் 'கா'-'கா' வென்பதிலே 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—குறிஞ்சி ப. இளம்பரிதி.

தன்னினத்தைக் காப்பதிலே, தன்மொழியை வாழ்த்தலிலே, இன்னலால் லோருக்கிங் சிவதிலே,-எந்நாளும் ஊருலகு சுற்றலிலே ஒண்தொடியே ஐயமுண்டோ 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—கலைச்செல்வன், சோழபுரம்.

இனங்காக்கும், என்றும் இனமொழியே போற்றும் பனங்காட்டுப் பெண்குயிலைப் பார்த்தால்-சினங்கொண்டு கூருடைய வான்முனையால் கொத்தவரும் நாகாவா 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—சி. பி. சாமி, திருப்பத்தூர்.

முக்கனியை நீக்கி முனிவேம்பு உவந்துண்ணும்; அஃகும் பழம்பிணத்தில் ஆசைகொள்ளும்-லக்கிரத்தால் தேருருட்டும் மைந்தன்கைத் தேனுணவைத் தான்கவரும் 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—சு. இராமசாமி, கயற்கண்ணிபுரம்.

நாவை அடக்காது நம்மை அடிக்கடி நாவிக் குரைக்கின்றார் தப்பிதமாய்-காவியத்தில் பார்த்ததில்லை! ஆறறிவு பெற்றிருந்தும் பண்பிழைத் 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—அன்பரசன், தேவதானப்பட்டி.

'காகா' எனக்கரைந்தே காக்கை இனமழைப்பின் நாகாக்க என்றுபொருள் நாம்கொள்வோம்-யாகாவார் கூறுவதே அல்லாமல் கோதையே ஆர்சொன்னார் 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—பனை, சண்முகம், நெற்குப்பை.

ஏகுமிடம் காகாவென் றேயிரப்பால், பற்றினத்தால், பாருமொழி கூவுமினம் பற்றிலதால்-ஆகுமன்றோ ஊருக்குத் தோட்டியால் உள்ளிடமோ முள்ளாமால் 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—கா. முத்துசாமி, சின்னழக நாயக்கனார்.

காக்கையோ என்றும் கரைந்துண்ணும் பண்பிழந்து சேர்க்கையைத் திட்டாது தேமொழியே-நோக்குங்கால் பாருக்குள் சொல்ல முடியுமோ பண்டித 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—ப. குருதேவன், தேவதானப்பட்டி.

கத்துமொழி காத்தைக்க கண்பார்த்தல் சாய்ந்திருக்க கொத்து, பிணங்கண்டு, கொண்டாட-இத்தலத்தில் ஊரெல்லாம் சுற்றி உயரப் பறப்பதிலே 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—ப. கணபதி, சோழபுரம்.

விருப்பம் பிணத்தின்மேல் வீழ்வதால், வெற்றக் கறுப்புத் துணிக்கஞ் சுவதால்,-வெறுப்பவொன்றே சேரும் படிக்கதும் செய்கையால், சீர்குன்றும் 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—பாப்பா இளமழலன், இராயகிரி.

சாய்ந்தகண் ணோட்டத்தில் தன்னினம் காப்பதில் காய்கதிர் காணுமுன் கண்விழித்த(து)-ஓய்வின்றி ஊரெங்கும் சுற்றி உலகெங்கும் தோன்றலில் 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—கும்பகோணத்தான், வசந்தபுரம்.

வான்வழியாய்த் தான்நினைக்கும் மாற்றிடத்தில் சேர்த்திடலால் தான்ஓரக் கண்ணலே பார்த்திடலால்-மான்விழியே! பாரினிலே தன்னினத்தை மட்டும் அழைத்திடலால் 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—கடரங்கொண்டான், தேவகோட்டை.

வஞ்சஞ்செய் எண்ணத்தால் வாய்ச்சத்தத் தால்நடுங்கும் நெஞ்சால் இனம்தழைக்க எண்ணுவதால்-செஞ்சொல்லே கூறுத் திறத்தால் கொடுங்குரலால் கூர்வழியே! 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—கு. பெருமான், க. நல்லூர்.

மக்கள் சபையிலேன் மந்திரியார் டி. டி. கே. பக்க முதலிப் பரிந்துரைத்தார்?-தெற்கத்தான் சிறுவான்! அந்தச் சினந்தவிரக்கும் தந்திரத்தில் 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—டி. வி. மானிக்கம், கோவை.

கண்டபடி சற்றுவதால் காசினியோ ரேசுவதால் கொண்டகுறிக்கோளைக் கூருமற்-நிண்டாடித் தாறுமா ருய்க்கரைந்து, தானெத்தி வாழ்வதிலை 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—கரியப்பன், காதல்குடி.

கத்தித் திரிதலால், காணும் பிற்பொருளை எத்தித் திருடும் இயல்பினால்,-நித்தமுமே சாருகின்ற தன்இனமே தான்வாழ எண்ணுவதால் 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—சிற்பி, ஆத்துப்பொள்ளாச்சி.

சுற்றித் திரிதலால் சீர்திருத்த வாதினை சற்றும் மதியாத தன்மையினால்-தட்டி மாறுபடப் பேசும் மனக்கறப்பு உள்ளதால் 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—குகன் குருசாமி, கழுதி.

வாய்வலிக்கக் கத்துதலால் வான்வொளியில் சுற்றுதலால் போய்த்தம் இனத்தையே போற்றுதலால்-தேய்ஒளியில் ஆரென்றே எண்ணும் அறிவுடைமை இன்மையதால் 'நேரு'வுக்குக் காக்கை நிகர்.
—கா. வேழவேந்தன், சென்னை-30.

★ பரிசுபெற்ற வெண்பா-பரிசு, ஓராண்டு "தென்றல்" சந்தா.

முல்லை **ராஜயார்ல**
பிஸ்கட்ஸ்
மார்க் 10-ந் தேதி
எங்கும் கிடைக்கும்.